

तारा पारा जिका

मूल व नेपाल भाषा अर्थ सहित

(पूर्णकलण).

चोह्यः

पं. बै. आशाकाजि [गणेश राज] बज्राचार्य
यल अथननि बाहा

तारा पारा जिक्का

मृल ँ नेंपाल भाषा अर्थ सहित

चोह्यः
पं. बै. आशाकाजि [गणेश राज] बज्राचार्य
यल अथननि बाहा

पिकाक.-

पं. बै. आशाकाजि [गणेश राज] बज्राचार्य
यल, अथननी वाहा

बुद्ध संम्वत २५३०

नेपाल संम्वत ११०६

विक्रम संम्वत २०४३

प्रथमा वृत्ति १०००

मू :- ८।- च्यातका जक

थाकू.-

बागमती छापाखाना, यल

फोन नं. ५-२१८४७

प्राक्कथन

नमो भगवते तथागता याहंते संम्यक संबुद्धाय
भगवान् तथागत अहंत् संम्यक संबुद्धयात नमस्कार—

अनात्म वादि अहिंसावादि सत्यवादि कर्मवादि
शान्तिवादि महा कारुणिक बुद्ध ह्यापाछन्हु गृद्धकूट पर्वते
करुणामय सहित विज्याना च्वंगु वखते अमोघसिद्धि तथा-
गतया स्नेही आर्यतारादेवी बिज्याना आपालं बोधिसत्व
भिक्षुवर्गपि मुना धर्मोपदेश न्यना च्वंगु सिधेका थुगु प्रकारं
विन्तियात ।

भो निर्वाणकाय सर्वज्ञ करुणामय ? छलपोलपि
जगत्हित लोक पिन्त कृपातया विज्यापि करुणा धारीखः ।
जिथन वयागु कारण थय्येखः अमोघ सिद्धि तथागत प्रभू-
याके लोक कल्याण जुइगु खं न्यनावले जि घ्यामा श्रमे च्वने
त्यना छलपोल पिके न्यंहं धै बिज्यात तथाऽस्तु याना न्यं
वया जिगु विन्ति न्यना बिज्याहं ।

(ख)

संसारे गनं योग्यगु बुद्ध विहारे देवालये मन्दिरे रथे
गृहस्थजन राजा प्रजापि वास याइगु छें, अकस्मात् ध्वजा
पताकादि छिन्नजुया गोतुली कुतुंवई देग चैत्यस चूडामणि
(गजू) भंगजुइ । देशे धुं धों दुनेवया हावइ ह्तिने उलोवोइ
धूम्रकेतु (ह्लिपंताहानौ) खनि वज्रमल जूवइगु । तूं वोंगा
हितिस लः बुलुया दुर्गन्ध (नवइगु) छें शमशाने मृतक
उनातगु गन्ध वासवइगु । सर्प छजो निह्य अथवा छह्य
एवं कालसर्प द्वाहां वइगु वासयाना च्वनीगु । छ्यों कवे लाका
ह्लिपं च्वे कताका च्वनीगु । सर्प ह्याल ह्यालचां शरीरे
कैगु तिछुमाहना वइगु खिचां खिपंहुया क्यनीगु शरीरे
चो म्हुका वीगु ।

छें अन्न वस्तु द्रव्य सोथना तगु खुं मयंकूसानं मदैगु
चिकं घ्यः दुरु धौ थल मद्यया (क थ्रुया तगु त्यप) तः ज्याइगु
छुंम्वाकं लः थल पंम्हुया वाग दलीगु । विहारे देगले
छे कुमिचा की दाइगु कुपंछि को वासयाना हालीगु गृद्ध
जूवइगु फा द्वाहां वइगु सर्प भौ सिना च्वनीगु । कोनं छ्यने
दायावानु ।

फसि तुसिस दुने चलि होइगु स्वां फल अन्न छुं
म्वाकंइले पिनागु बुया मवम्ये म्येगुहे बुयावइ । जन वृष्टि
मजूसानं पाखा धोने लः हाइगु । छें मूहाइगु भूकंप जुइगु
देवमूर्ति थगु शरीरया किच थमं मखनीगु छें सीक वायु भूत
प्रेत खनीगु शब्द वइगु सना हइगु छें गृणाकयागु क्वें लूया

(ग)

वड्गु आकाशं हि फुति न्या जूवड्गु पूजा याय्वले पूर्णं कलश
तः ज्याड्गु गोतुलीगु फुसुलु जुड्गु ।

यज्ञ होमकार्ये मिसिना वनीगु भुतली मि मच्यामे
कुंजक वया जा मबुड्गु । छें थः परिवारया अथवा लहिना
तयापि मनु पशु पंछि पिनि मचा बुड्वं माँह्म अथवा मचा
सोगु । छें देव मूर्ति शस्त्र स्थापना याना तगु छुं म्वाकं
कुतुंवड्गु गोतुलीगु भोसुलीगु देव मूर्ति स्यनीगु मिनया
देवमूर्ति छें भस्म जुड्गु छुं म्वाकं छें दुनीगु । काक नर
मैथुन (कोया मनुते संभोग) खनीगु इत्यादि थय्ये अनेक
तालं उत्पात जुड्गुया दोषं विघ्नोपद्रव छुछु जुया वड्गु खः ।
उत्पात मभिगु उपद्रव याकनं शमन याय्त छुछु विधानं
पूजादि दानयाय् मागु क्रम गथ्येखः आज्ञा देका विज्यासा
सकलया कल्याण जुड् । । आर्यतारा देवीं थय्ये
प्रश्नयागु न्यना करुणामय पुनः शाक्यनुनि बुद्धं घन्य
प्रशंसा याना उत्तर विया विज्यागु पूर्णं कलश पूजादिया
विधान भिगु खँ सीकेगु दया च्वंगु जुया थुगु पुस्तकया नाम
तारा पारा जिका खः ।

वज्रसत्त्व पारा जिका, मंजुश्रीपारा जिका, बुद्धोक्तसं-
सारामय, तारापारा जिका लोकेश्वर पारा जिका पतित पारा
जिका थुलिग्रन्थ रत्नपाणि बोधिमतत्वं उल्लेख यागु नियम
पारा जिका धयात न ।

(घ)

भगवान् बुद्धं गृद्धकूट पर्वते विज्याना असंख्य देव
पुत्रादि बोधिसत्त्व भिक्षुवर्गपि सहित जुइका निकगु धर्मचक्र
प्रवर्तन व्याख्यायाना विज्यागु महायान धर्म बैपुल्य सूत्र नव
व्याकरण प्रज्ञापारमिता आदिज्ञानया खं लिपा बुद्ध जू
विज्याइह्य मैत्री बोधिसत्त्वं उल्लेख याना विज्यागु खं दु ।

पूर्णकलस सहित होम विविध पूजादि पाठ यानाथ्ये
उकीयागु खं या क्रम सीका, आमीष दुर्गन्ध वस्तु मदिरा
मांस लाभा प्याज छाचा पुनः सूति गजि चरेय धुम्र पान
सेवन याय्गु तापाका, शुद्धगु मुगन्ध वस्तु सेवन याना शील
आचरण धारण याय् फंकेमा, शुद्धगु पाठ पूजादि जुइ
सिद्धिदइ । याय् मफुत धासा अगुद्ध पाठ पूजा जुइ सिद्धि
तापाइ । उदाहरण थथ्ये दु, फुनुनुगु कलश पूजायाथ्ये जुइ
घे तल ।

एवं प्रकारं देशे राजा प्रजा सकलथा शान्ति स्वस्ति
जुइगु विशेष अष्ट मंगल स्वरूपगु पूर्णकलश सहित विविध
प्रकारं पूजायाना यथार्थ क्रिया कता वपि वज्राचार्य गुरुपिंगु
नाम सीकेगु योग्यजुः शन संक्षिप्त मान्न चवदा ।

प्रथम सत्ययुगे परमगुरु वज्रनख वज्राचार्य मूलह्य
खः धका वज्रसत्त्वकाये प्रमाण दु । वसपोल आदि बुद्धया
मूलह्य शिष्य महामहेश्वरी वज्राचार्य गुरुखः । वस पोल्यात
मंजुवज्र, वज्रधर, मंजु घोष, मंजु नाथः जिनसिद्धि न

(५)

धाई । श्वसपोल यागु व्याख्या आर्य नाम संगीतिस पूर्णरूप
उल्लेख दु ।

श्वसपोसं त्रेता युगया गुरुजुया स्वयंभू मंजुश्री दर्शन
यावत्तु मंजुगर्त धैह्य ब्राह्मण पुत्रयात रूप दर्शन क्यना
वरदान विया शिष्ययाना विज्यत । श्व मजुगर्त लिपा
बिद्वान्हागुरु ओदियानाचार्य (वज्राचार्य) जुया गोपालेश्वर
फणिकेश्वर विक्रमेश्वर (३) स्वंगु उपतीर्थवै बैतराग सिद्धयाना
वन श्वखँ स्वायंभू पुराणे वांलाक उल्लेख दु ।

पुनः मंजुश्रीया शिष्यपि शान्तिकरा चार्य वज्रपादा
चार्य गुणाकरा चार्य अनंग वज्राचार्यपि खः अर्हत्पद लाना
वन धै तल । अनंग बज्रयात सर्वेश्वर पादा चार्य धाई ।
श्वया शिष्य गुरुमण्डल संग्रह याह्य अद्व बज्र बज्राचार्यखः ।
ह्लापा थुपि ब्राह्मण क्षत्रि कुले जन्म जूपि धैगु प्रमाण दु ।

एवं प्रकारं ८४ सिद्धापिनं क्रमशः ब्राह्मण क्षत्रि बैश्य
शुद्र विविध प्रकारया कुले जन्म जुया चूडाकर्म धुंका
विद्वान् वज्राचार्य ज्ञयानं सन्तोष मजुया सिद्धा जूपिखः
थुमिगु खँ महापण्डित राहूल सांकृतायणजुं पिकागु पुरा
तत्व ग्रन्थे पूर्णरूपं नाम जाति देश बांलाक खँ दु ।

शान्तिकराचार्य या शिष्यपि १) कुसुदाकरमति
२) रत्नाकरमति ३) वज्रदत्तमति ४) ललितवज्रमति

(च)

५) बन्धुदत्तमति ६) जयश्रीमति ७) सुरेन्द्रवज्रमति
८) रत्न सिंह मति थुपिच्यह्य मिले जुया धारणी संग्रह
पुस्तक सिद्धयात । रत्नाकर मति हानं वज्रवाराहीकल्प
संग्रह याना वन धका उल्लेख दु । थुमिसं द्वापरयुगे बौद्ध-
गुरु वज्राचार्यपि जुया जगतो हिताय उपदेश विया उद्धार
जुया वन धै गु प्रमाण दु ।

शाक्यमुनि बुद्ध कलियुगस ह्तापांम्ह वज्राचार्य सर्वज्ञ
पुज्य गुरु तथागत महा मानवखः धका विमल प्रभा सूत्रे खं
पूर्णरूपं दु ।

शाक्यमुनि निर्वाणं लिपा शातवाहन जुजुया गुरु
विदर्भ देशे जन्म ब्राह्मण लिपा चूडाकर्म धुंका वज्राचार्य
जूम्ह सून्यवाद बौद्धविद्धांन् प्रज्ञापारमिताकन्थम्ह निरामीषं
पूर्णकलश पूजायाना बुद्ध शासक वज्र वीर महाकाल प्रकत
याना अष्ट सिद्धि वरदानकाह्य नागार्जुनाचार्यया शिष्यपि
यको दु तथापि संक्षिप्त मात्र च्वया ।

श्वया शिष्य अमर कोश संस्कृत या पद सीकेगु
पुस्तक ८ अध्याय तक च्वह्य विद्धांन् अमरसिहा चार्यं,
श्वया किजा द्रुह मिहाचार्यः थुपि निम्ह वज्राचार्यपि मिले
जुया दुर्गन्ध आमीष वस्तु तापाका मुगन्ध निरामीष शुद्ध
स्तु सहित पूर्ण कलश पूजायाना कलशे सरस्वती देवी
विका खं ह्ताका ज्ञान काल ।

(६)

बन्धुदत्ताचार्यं गुरुं इन्द्रजालं विद्यां कचिगु हाकु
मुस्या गोमाय् स्यावजी होला दुगु म्ये फइ याना क्यना यक्ष
यक्षणी पित्त आहार विद्या सन्तोष याना लिपा वनान्तर
चवना नैवद्य पंचामृत फल मात्र तथा पूर्ण कलश पूजायाना,
भन रूप जुयावह्य करुणामय पूर्ण कलशे दुने विज्याका
उगु कलश नेपाले हया वहे पूर्ण कलश गर्भे तथा करुणामय
मूर्ति निर्माण याना प्रतिस्थाकर्म सिधेका पूर्ववत् कार्य (अथ्यंहे
नैवद्य पंचामृत फल मधि मात्र सहित याना चतुः सागर
स्वरूप) पूर्ण कलश प्यंग ललितपुर लगं स्थले मण्डप दबु-
लिस तथा पूजा यानागुलि करुणामय यात स्नान यांके धुंका
करुणामय रथ जात्रा देका क्यना वन थ्वखं वंशावलीस दु ।
अद्यापितकं सोया सकसिनं सीका च्वंगुनं दु ।

थुजागु ऋद्धिबल दुह्य बन्धुदत्त गुरुया शिष्यपि सम-
रसवज्र तथागतवज्र जामूनाचार्य गगनवज्र लीला वज्र
वाक वज्र कुलापाद वज्र क्षुधाकर वज्र सुरत वज्र शाश्वत
वज्र थुजापि वज्राचार्य पिसं शील आचरण वांलाक
अष्टसिद्धि युक्त जुइका वन । ह्लासांनिस्ये इमारूप जुया
वोयावया जनवाहा द्यः करुणामय जात्रा सोवल महाकाल
धका सीका साधनयाना आकाशं क्वकया तुनिह्य लंयासिथे
स्थापनायाह्य येयाह्य शाश्वत वज्राचार्य स्वः धका च्वयातल
। । पश्चिम जयपुर मारवार देशया सुदत्त जुजुया स्त्री
पिंगला महा रानीं ज्वनावह्य लक्षणपूर्णह्य शाक्यमुनि बुद्ध

(ज)

मूर्ति यलया भाष्करवर्णं जुजुं यले हिरण्यवर्णं नाम विहार
निर्माण याता स्थापना यावले निरामीप ज्वलं पूर्णकलश
पूजा याता मूलाचार्यगुरुजूह्य यलयाह्य तथागतवज्र वज्राचार्य
खः । वेकनं उगुवखते २१ गुरु भाजुपि मुंका उगु विहारे
वज्राचार्य मुधार गुठि देकावन धकानं उल्लेख दु । ।
तथागत वज्रया त्वाय् पाशा कुलदत्त वज्राचार्य आपालं
पुस्तकया खं संग्रहयाना क्रियासंग्रह क्रियासमुच्चय ग्रन्थ
सिद्धयाना वन कुलदत्तया शिष्य समयसत्त्ववज्रं पूर्ण कलशया
नाम थथ्ये च्वगु दु । १ विचित्र कलश २ सहज कलश
विमर्द कलश ४ बीज कलश ५ विपाक कलश ६ विजय
कलश थव खुगु गंभीर नाम पूर्ण कलश जुइ । । निरा-
मीपं पूजायासा निःस्वार्थिजुया सिद्धिदइ आमीपं पूजायासा
स्वार्थिजुया असिद्धि जुइ धयातल । समयसत्त्व वज्रया
शिष्यपि अनुपमवज्र अग्निवज्र थुपि निह्य खुसिजुया धन्य
प्रशंसा विया साधुकार यात ।

बज्रसूत्र तथा नियम पाराजिका स

प्रमाण

व्रत पूजादि तारायां मद्य मांसं बर्जितम् ।

ज्ञाताज्ञात कृतं भक्ष्ये तुल्यं गो मांसं भक्षणम् । इति ।

उपोषध करुणामयव्रत वसुधैव कुटुम्बकम् चैत्यव्रत तारा-
व्रत त्रिरत्न तारापूजाय् पूर्णकलश पूजा प्रधान जुइ ।
थुजागु शुद्ध पूजादि व्रत कर्म समेत् मद्य मांस सहित याना
प्रयोग याय्गु तोत्येमा । सीकं मसीकं मिचेनाना प्रयोगयात
नल नकल धासा गोमांस नगु नकुगु तुल्य जुइ जुइ धागुखः ।

महायान बुद्ध धर्मया ज्ञान चर्य सीकेत बुद्धोपदेश
सद्धर्म पुण्डरीक लंकावतार सूत्र अष्टमोऽध्यायया खं सीके
फुसा उजागु व्रत पूजादि कर्मस मद्य मांस प्रयोग आहार
यात धासा देव मनुष्य पूजा मखुः दैत्य राक्षसया गणेशगु
पूजाजुइ धैतल खः धका वांलाक बोध जुइ ।

अत्यन्त सीके वहगु जानया खं जुया चव्यागु खः ।
एवं प्रकारं ज्ञान सीका पूजादि व्रत याय्गुयात धाथ्येयागु
महायान चर्य बुद्ध धर्मया शील जुइ । वर्तमान नेपाल देशे
सकलया कल्याण जुइगु निमित्ते विद्वांस वज्राचार्य लामा
भिक्षु ब्राह्मणादि गुरु तथा शाक्य उपाशक उपाशिका
पिसंनं शुद्धरूपं पूजायाना वयना च्वंगु दु ।

पौराणिक प्रमाण — कलश प्यंगु प्रकार दु

१ अमृतजल पंचामृतं पूर्णगु -२ भोः पूगु-

३ होः गंगु जोगु -४ फुसुलुगु-

भाषा बद्ध याना चवया

जोगु भोःपूगु होःगंगु नापं फुसुलु समेत प्यंग दु ।

कलश घैगु थुजागुतालं सीकेगु योग्य थथ्ये धैतगु दु । १ ।

धातले लुमनि मधाय्वं लोमनि ज्ञानया खं कंसानं नुगले मदुम्ह
मिथ्यादृष्टि तोपुया तेवं जोगु कलश पूजायाथ्ये जुइ । २ ।

सत्य तोता असत्य ज्वनीम्हं धर्मयासां तामासे लाइ ।

नेगु त्वनेगुलि स्वार्थि जुइवं भोःपूगु कलशे लः तेथ्ये जुइ । ३ ।

ज्ञानया खं न्यनीम्ह खसानं धर्मयाइ मिलेमजुइक ।

धनफुका परिश्रमयासानं होःगंगु कलशे दुरुतेथ्ये जुइ । ४ ।

देशे शान्ति जुइगु सीका हिंसातोता अहिंसा जुइमा ।

ज्ञानयाखँ म्हमसूम्ह जुइवं फुसुलुगु कलश पूजा यायथ्ये
जुइ । ५ ।

बुद्धकंगु अहिंसा धर्म न्ह्योनेलाका जुइफेके मा ।

थुजागु सूक्तस्ये अमृत दुगु पूर्ण कलश पूजा याह्य जुइ । ६ ।

(ट)

पूर्णकलश पूजायागु फलं मनोरथ कार्यं मफल जुड ।
शील स्वभाव वांलाकेफुसा निर्वाण मुख प्राप्तजुड । ७ ।

×

पूर्णकलश पूजा दुथ्यागु दश कर्म विधि:-

क्रिया संग्रहे प्रमाण-

तन्नादौ योनि संशोधःशी मन्तो पचय स्तथा ।

जात नामो पनपनां चूडाकर्मच यानकः । १ ।

ब्रतादेश समावर्त पाणिग्रहाग्नि कर्मणि ।

एते दश क्रिया योगो निर्देशं चापि तद्यथा । २ ।

अर्थ

थन ह्लापां मांया गर्भ छुटेजुड शरीर शुद्ध जुडगु ज्या
उपचय विधि धुंकेगु ।

(१) जातकर्मा भिष्येक, मचाबुड ब्यंकेगु शीमन्त विधिः ।

(२) नामकर्मा भिष्येक, नाम छुयेगु दीपावलि यमराज
पूजाविधि:-

(३) अन्नप्राशना भिष्येक मचाजंकु उपनय विधि कुलदेव
दर्शन:-

(४) चूडा तर्माभिष्येक, व्रत वन्दन भिक्षु जुडगु श्रावक बुद्ध
चर्य विधि:-

(५) चूडाकर्म विसर्जना भिष्येक, प्रत्येकदान बोधिसत्व
गृहस्थचर्य विधि:-

(ठ)

- (६) वज्राचार्याभिष्येक, वाङ्मगुरु जुया महायानचर्यउपदेश
वीगु व्रतादेश विधिः—
- (७) स्वयंवरा भिष्येक, पुरुष स्त्री निम्ह समागम समावर्त
विधिः—
- (८) विवाहा भिष्येक, वज्रयान तंत्रचर्य सहजक्रिया
पाणिग्रहण विधिः—
- (९) दिक्षा भिष्येक, गुह्यचर्य मंत्रग्रहन अग्निकर्म विधिः—
- (१०) स्थविरा भिष्येक, सिद्धाचर्य योग विधिः—बुढाबुढी जंकु

प्रथम भीमरथ पंचरक्षा मण्डल पूजा ।

द्वितीय चन्द्ररथ, चन्द्रमापूजा वसुन्धरा मण्डल पूजा ।

तृतीय, महारथ उष्णीष विजय मण्डल पूजाजुइ ।

×

×

च्चे ४ अंकेलागु मिसाजूसा इहि विधिः—

५ अंकेलागु मिसापि वाह्ला तेगु विधिः

सूर्यदर्शन रजसाभिष्येक धाइ ।

×

शाक्यकुल तथा वज्राचार्य शाक्य पिनि थःथःगु
विहारे स्थविरा भिष्येक [आजु] जुइगु या चर्य सीके—

- (१) दान पारमिता — दान याय्गु पुण्य म्हसीका योगचर्य
ध्यान जप याय्गु ।

(६)

- (२) शीलपार मिता — शीलं च्वनागु पुण्य म्हसीका ध्यान जप याय्गु ।
- (३) क्षान्तिपार मिता — सहयाय्गु व्याया गुण म्हसीका ध्यान जप याय्गु ।
- (४) वीर्यपार मिता — पुण्य वलाका ध्यान जप याय्गु ।
- (५) ध्यानपार मिता — थःगु शरीर समेत् अनित्य वका ध्यान जप याय्गु ।
- (६) प्रज्ञापार मिता — निर्वाण प्राप्त जुड्गु म्हसीका ध्यान जप याय्गु ।
- (७) उपायपार मिता — थःनं परनं जयजुड्गु ध्यान जप याय्गु ।
- (८) प्रणिधिपार मिता — बोधिज्ञान म्हसीका ध्यान जप याय्गु ।
- (९) वनपार मिता — बुद्ध पद लाय्त वनाका ध्यान जप याय्गु ।
- (१०) ज्ञानपार मिता — मिथ्या दृष्टितोता संम्यक् दृष्टि-
सोवा ध्यान जप याय्गु ।

×

×

- (११) बोधि प्रस्थानपार मिता — बोधिज्ञाने जक मन तया, ध्यान जप याय्गु ।

(ढ)

(१२) वोधि परिणा मनापार मिता - वोधि ज्ञान तो
मफीक ध्यान जप याय्गु ।

×

×

थुजागु गंभीर ज्ञान शिष्यजुया अध्ययन याता वं पि-
गुनं छुं संक्षिप्त खँ चवया ।

ने. सं. १०८७ स. अष्ट्रेलिया विश्व विद्यालयं वत्स
माइकल विद्यार्थि भाजु छन्हु अत च्यालातकवया सेकावन ।

वि. सं. २०२७ स - चैत्रमासं निर्ये प्यलातक
विलायतया विश्व विद्यालयं वत्स यल्वेत्थ धाम्ह भाजु
विद्यार्थिंसीका बोनावन ।

ने. सं. ११०४ भाद्रमासं निर्ये निलातक यलया
गं प्याखं समेत् यागु खँसीका जावानया विश्वविद्यालयं वम्ह
विद्यार्थी तुमोको मेजु अध्ययन याता वन ।

हानं ने. सं. ११०४ स माघमासं निर्ये सोलातक
वया विलायत विश्वविद्यालयं वम्ह डेल् वोल् धाम्ह
विद्यार्थि भाजु बोना सेका वन । म्येथाय्न् वन खँ ।

जित थुमिसं ज्ञान बिगवंगु दु - जिमिसं सीके धुन
थःपिसं कनेनहुगुलि कनेमत्त धाइपि दु । थुजागु संकूचित
भाव तोता यथार्थरूप अर्थ सहित चवया सफु प्रकाश याय्गु

(ण)

सो - छंगु नाँ लिपा थ्यंकं अमर जुइ थ्व वृद्ध धर्म खः
पुण्यनं दइ लिपा म्येपिसनं सीका च्वनि ।

थथ्ये धागु नुगले तया जिगु बुद्धि खंगु म्यूगु निगु
प्यंगु सफु अनुवादयाना पिकया च्वना । गनं द्वंगु देफुः
वोना विज्याइपि दीपि महानु भाव पिसं प्रेश यातनं क्षमा
याइगु आशा दु ।

। शुभं भूयात् ।
सफु च्वया पिकाम्ह

ने. सं. ११०१ स - ब्रकाश जूग सूर्योदय राजाया
बाखँ सकुति ५९ अंते प्रश्न न्हेगु उल्लेख जूगुया
उत्तर थथे ख:-

१. प्रश्न - सर्वार्थ सिद्धया थःगृह त्याग याय् माह्य सिनं
यसोधरा स्त्री छाय् विवाह यागु ? विवाह
छु यान ?

उत्तर - क्लापायापि बुद्ध पिसनं विवाह याय् धुंका
तिनि गृह त्याग यागुलि विवाह यागु खः विवाह
सहज यान जुइ ।

२. प्रश्न - शाक्यमुनि बुद्ध जन्मं लिग तिनि बुद्ध धर्म दुगु
लाकि क्लापां निसं दुगु ?

उत्तर - सत्ययुगया विनश्चि दीपंकरादि बुद्धपिन्त संभ्यक
धर्म अद्यापितकं याना चवन तिनि बुद्ध धर्म
सत्ययुगं निसं दुगु न्वः ।

३. प्रश्न - शाक्यमुनि बुद्धं सँ मखागु छाय् ?

उत्तर - शाक्यमुनि बुद्ध भोगिमखु योगि जृया सँ मखागु ।

(४)

४. प्रश्न — तंत्र या छु अर्थ ?

उत्तर — तरतीति तंत्र धागु खः संसारं तरे जुइगु ज्ञान-
यात तंत्र धाइ ।

५. प्रश्न — ये धर्मा हेतु प्रभावा धका बोनीगु हेतुया छु
अर्थ ?

उत्तर — ह्मपालाक उत्पन्न जुइगु आदि कारणयात हेतु
धाइ ।

६. प्रश्न — मंजुश्री बोधिसत्व स्त्रीमखु पुरुष खः वया मां
अबु सु ?

उत्तर — वज्रसत्व परम गुरु आदि बुद्धया नुगलं उत्पत्ति
जूम्ह जुया मंजुश्रीया मांनं अबुनं वज्रसत्व खः ।

७. प्रश्न — सिंहलसार्थवाहयात मतस दुबिना दर्शन विया
उद्धारयाम्ह करुणामय जन्मयाम्ह सु ?

उत्तर — वज्रसत्व गुरुया म्यें च्वकां उत्पन्न जूगु ह्री
बीज मंत्रं उत्पत्ति जूम्ह जुया करुणामय जन्म
याम्ह वज्रसत्व गुरु खः ।

युजागु ज्ञा. न सीकेत वैपुन्यसूत्र वज्रसत्वकाय अध्ययन
यात धासा वांलाक बोध जुइ । सीकेगु इच्छादुर्णि विशेष

(६)

वज्राचार्यं शाक्यं पुत्रं पिनिनं अलासी मचास्ये छे वलधासा
पूजाया अर्थं समेत कना स्यना बीगु मन दु ध्यवाम्वाः ।

पूजागुरु पिनि थःनं यजमानं पिनिनं चित्तं अथीर
जुइकं ह्लिछि तकनं छांलाना पूजाजक ताहाजुइका भिक्षुचयं
चूडाकर्मे समेतं पुनः ज्ञानं ध्यानं मंत्रदानं बिया शिष्यपि
उद्धारं याय्गु शिक्षां दिक्षाया क्रियाय्नं हिंसादि अयोग्य
क्रिया शीलभंगं जुइकं मांसाहारं याना व्यवहारं पूजां बुद्ध
धर्मं बांलाक उत्थानं जुइत थाकुइ ।

वर्तमानं युवकं युवतीपि शिक्षितजुयावल क्रिया यागु
दर्शनं खः अर्थं सीका कना सन्तोषं याय्फुसा अवश्यनं बुद्ध
धर्मं एवं वज्राचार्यं पूजा गुरुपि उज्ज्वलं जुइ । थ्व खँ जिगु
निवेदनं खः ।

सर्वत्र स्वस्ति भवन्तु
सफु च्वया पिकाम्ह

ॐ

नमो लोकनाथ बुद्धाय नमः ।

सकल या थकालिहा च्वे च्वनीहा ॐ कार मंत्र व
अनात्मबादी, अहिंसबादी, कर्मबादी, सत्यबादी भगवान्
बुद्ध यात

नमस्कार

मूल

श्रीमत् पोतर केरंम्ये लोकनाथं प्रयच्छति ।
मानवानां हितार्थाय तारादेवी महाकृपा । १ ।
उत्पात लक्षणस्यापि शुद्धाशुद्धं परिक्षणम् ।
देशय त्वं महा सिन्धौ बिधिना सहसाप्रभो । २ ।

अर्थ

भगवान्बुद्ध गूढकूट पर्वते बिज्याना असंख्य देव
मनुष्यादि लोकपि मुंका धर्म देशना याना बिज्यागु

समये बुद्ध पत्नो श्री आर्यतारा महादेवी श्रीशो भांगुत्ताजु-
या च्वंगु पोतर नाम पर्वतं क्वहां बिज्याना गृद्धकूट
पर्वते थ्यंका अमृतबाणी बुद्धो पदेश न्यने धुंका गृहस्थि
गनुष्य पिनि कल्याण हित सुख जुइगु बिषये भगवान्
बुद्ध याहे आर्यतारा देवीं ५थ्ये प्रश्न यात । १।

भो कृपासागर प्रभो शुभ अशुभ उपद्रव अकस्मात्
उत्पात जुइगु लक्षण या परिक्षा सीकेगु बिषये अर्थात्
बिधियाकें शमन जुइगुखः छपिसं आज्ञा देका बिज्याहुं । २।

मूल

शृणु तारे प्रवक्षामि उत्पात शान्तिकं क्रमंम् ।
पश्चिमे कालजा लोकाः पापाचारी भवन्ति हि । ३ ।
उत्पातं जायते पापास्त नश्यन्ति विधिं प्रिये ।
तस्माल्लोक हितार्थाय मया मिथ्या नभाषिता । ४ ।

अर्थ

लोक नाथ बुद्धगुरुं आज्ञाजुल, हेतारे एक चित्त
याना न्य, लोके उत्पात जुइगु या शान्ति क्रम जिनं कने ।
लिपा कलि युगया समये जन्म जुइपि लोकपि गुलि
लोकोत्तर धर्मतोता लौकिक व्यवहार पाप याय् गुलि
(मिथ्या दृष्टि) तामासेजक लाना मखुथ्ये अखगु ज्याय्

अति उत्साह जुइ (निश्चयखः) । ३ । उगु पापं याना उत्पात
जुइगु बिषये शान्ति यायगु क्रिया बिधिः हे तारिणि प्रिय !
सोकि-गोप्य याय् मज्यु खः अथ्यया निर्मित शोक सन्ताप
शमनजुया हित सुख या कारणे जिनं कुठुगु खं कनेमखुः
सत्यता याना कने त्यना । ४ ।

मूल

ध्वजादि देव वस्त्रेषु चात्मवस्त्रेषु वा तथा ।
बिम्बं संजायतेऽकस्मात् कृस्नं तस्यफलं शृणु । ५ ।
बर्षेकेनाथ बा मासे षड्केन स्वामि नश्यति ।
तस्य शान्ति पंचरक्षा बिधानंच महावलि । ६ ।
भू दानं स्वर्णं दानंच भिक्ष्या चार्यं च भोजनं ।
कुर्यादितेन तच्छान्ति भवन्तीति बिनिश्चयः । ७ ।

अर्थ

अकस्मात् देवता राजाया ध्वजास अथवा बस्त्रे
मनुष्यपिंगुलने छुं स्वाकं हाकुगु चिन्ह (दागि) खनेदत
धाःसा उकियागु फलकनेन्य । ५ । दछि अथवा लछि खुला
दइबले छेया मा लिकखः स्वामि नाशजुइ । उकीया
शान्ति परित्राण पंचरक्षा पाठ अपरिमिता धारणी
आर्यतारा स्तुति पुनः प्रत्यंगिरानं खः थ्याकेगु । रक्षा-
बिधान मण्डल पूजा हिसाकर्म मद्यमांस तोता पंचामृत

सहित महाबलि बिया पूजादिकर्म याय्गु रक्षाबिधान
मण्डल पूजाखः ।६। पाठयापि बिद्वान् भिक्षु आचार्य
गुरुपिन्त भूमी सुवर्ण दान याना आमीष (ला, न्या, ख्ये
मविरा) बजित याना याउस्ये च्वंक बोधिसत्व भोजन
याकेगु । थुगु प्रकारं बांलाक क्रिया बिधियात धासा
उगु दोष निश्चय मेव याकनं शान्ति जुया बिघ्न उपद्रव
जुइमखुः ।७।

मूल

व्याघ्रादि जन्तबोऽकस्माड् देशे ग्रामेऽथवा गृहे ।
प्रवेशये यदा तस्मात् स्वामि मृत्यु महा भयात् ।८।
तच्छान्ति होम पाठेन महाबलि प्रदानतः ।
भू हिरण्य प्रदानेन भिक्ष्याचार्या प्रभोजनम् ।९।

अर्थ

धुं चितुवा भालु धों जन्तुपि पशुत अकस्मात् देशे
ग्रामे अथवा छें द्वाहांवया गुगुं बखते हाला वयनि । उगु
शब्द न्यनागुलि मभिजुइ अध्येया निम्ति मालिक नाय
मृत्यु जुइगु अवश्य नं भयदु ।८। थुकियागु शान्ति
प्यन्हुमफुवं यज्ञ होम पाठ याका पशुबलि (स्याय्गु ज्या)
तोता महाबलि जा पंचामृतं पूजा याय्गु । पृथिवी सुवर्ण
(लुं) दान याना भिक्षु बिद्वान् आचार्य गुरु पिन्त निरा-
मीष भोजन दान याना बिल धाःसा मंगल कार्य जुइ ।९।

मूल

दिने उरग पातेन पातेनेन्दु धनुस्तथा ।

बज्रपातेन यद्यन्न कुटुंबे संक्षयं भवेत् ।१०।

शान्ति होमार्चनं स्वेष्ट देवार्चनं यथा विधिः ।

ग्रहार्चनं च तत्पाठं बलिदानं च कारयेत् ।११।

भू हिरण्य गृह दान माचार्येभ्योऽपि भोजनं ।

शान्ति भवति एतेन लोकनाथेन भाषितम् ।१२।

अर्थः

अकस्मात् ह्निने उलो बोइगु इन्द्र धनु (ल, साजु-
इगु) वध्यै मल जूषइगु गुगुं अबस्थाय् यध्यै जुइबले
कुटुंब इत्यादि छे देग सत मनुतसिना वेशे उपद्रवजुइ ।१०।
थुकीया शान्ति यज्ञ, होम क्रिया याना कुलशेश्वर पूजावि
विधिपूर्वकं निरामिषं बांलाक याय्गु । नवग्रह पित्त
पूजाबिया नवग्रह पाठयाका प्राणि हिंसा तोता बलि
पूजा याना योका बीगु ।११। वृथिबी लुं छे दान याना
बिद्वाँन् आचार्य गुरु भिक्षु पित्त निरामीष भोजन दान
याना बिल धासा उगु उत्पात भय यागु दोष शान्ति-
जुइ धका लोक नाथ बुद्धगुरुं आज्ञा जुया बिज्यात ।१२।

मूल

कूपो पपन्ना दिसु तोयगन्ध भवन्ति नानारस धर्मकीटा ।
बन्धुस्तथा स्यात्मरणं प्रभो स्या थबा सुहृद्वन्धु
बिनाशन स्यात् । १३ ।

शान्ति स्तदा ते जलयज्ञकर्मकः सदुग्ध पात्रं सगुदंच ताम्रम् ।
कांश्य घृ तेनेन्दु युतंस बस्त्रं हिरण्य गर्भोदक पूर्ण कुंभम् । १४ ।
दानं हि कूपादिषु पूजनंच भवन्ति शान्तीति बदन्ति नाथाः । १५ ।

अर्थ

बोंगा तूं पुखु धः इत्यादिस अकस्मात् लः बुलुया
दुर्गन्ध नवइ । अनेकतालं रंग बिरंग लखे खनेदया
कीतादि गणपि खनेदइ । उजागु लः तोनेमज्युः तोन
धासा रोगजुया दुःखजुइ । हानं बन्धुवर्ग मालिक इष्ट
मित्र सिना नाशजुइ । । १३ । थुकिया शान्ति जलयज्ञ
(नाग यज्ञ) तीर्थे च्वना याय्गु । दुरु तयागु सिजथल
चाकु साख तयागु सिज थल घ्यःतयागु केंया थल वच्गु
वत्त्र लुंतया सिज थले लखं पूर्णयाना । १४ । दान बीगु
निश्चय यान थय बोंगा पुखुलि हिति तूंस पुइहाया नाग
पूजा याय्गु । थय्ये याना गुलि उगु दोष शान्त जुइ
धका लोकनाथ बुद्ध पिसं धै बिज्याना वंगु बु । १५ ।

मूल

यस्मिन् गृहे निवहन्त्य कस्मात् श्मशान गन्धं च विनाग्नि घूमं ।
नाना विधं जन्तु शरीर खण्डं महाभयं चाग्नि भयं च मृत्युम् । १६ ।

मासेन वा पंचम बत्सरेण बिबाद दुःखं कलहा भवन्ति ।
एतस्य शान्ति भवतीति नित्यं पूर्वं प्रकारेण प्रदान कार्य्यम् । १७ ।

अर्थ

गुम्हेसिगु छे अकस्मात् श्मशानयागु बासना
(मनुत उतातगुगन्ध) नवइ-मिमदेकं कुंवइ । नाना-
प्रकारं जन्तुपिगु शरीर क्वे कुच्चा थला तगु खनि
मिया भय जुइगु थथेखः । छे मीनेफुः छेया थकालि
मृत्यु जुइ । १६ । लछि अथवा न्याला दछि दइबले
छे नाना प्रकारं जहान् पिसं दुःख बिया व्यागजुयानं
कलह जुइ । थुकियागु शान्तिनं याकनं थथ्येयाय्मा ।
ह्लापा च्वेच्वंगु श्लोकया अर्थ सीका वश्ये थुकीनं
पूजादि होम दानयाय्गु । १७ ।

मूल

मार्जार युद्धेन गृहेऽपियुद्धं
भवेत्सु गोत्रैः सुद्वदादिभि श्र ।
स्त्री शोक सन्ताप बिबाद दुःखं
मासाष्टकेनैव भवन्ति नित्यम् । १८ ।

अर्थ

अकस्मात् छे भौ त्वावइ छे जहान् पिनं न्हिन्हि त्वापु
जुया च्वनि । मिसा मचातेगु पाखेनं न्हिन्हि स्वामदुगु
जकखं न्यनेमालि लछि च्याला तकं दुःखजुइ । १८ ।

मूल

स्नानं सुती र्थे बिमले प्रभाते
कलशार्चनं होम विधिच कुर्यात् ।
मार्जार मूर्ति रजतस्यदानं विप्राय भोज्यं च
तदेत शान्तिः : १९ ।

अर्थ

शुकीया शान्ति भिगु तीर्थे स्नानयाना तीर्थ लखं
सुथे छे हायाय्गु छे नीची याय् धुंका कलश पूजा होम
कार्य याय्गु । वहयागु थले भौया मूर्ति किया ब्राह्मण
अथवा आचार्य भिक्षुयात दान बिया निरामोष भोजन
बीगु थय्येयाना गुलि उगु दोष शान्ति जुया वनि । १९ ।

मूल

गृहे सर्प प्रवेसंच पतनं चापि दर्शनं ।
स्वामि नाशो भवेत्तेन पंच मासेऽथवा त्रयः । २० ।

अर्थ

छे अकस्मात् सर्प द्रहाँ वइ चाइना च्वनी चों
तुंवया च्वंगु खनि । छेया थकालि मृत्यु जुइफुः । थ्व
मभिगुखः न्याला अथबा स्वला दइबले थय्येजुइ । २०।

मूल

अथ पति सुह द्रन्धु नाश धन क्षयं भवेत् ।
तस्य शान्ति प्रकर्तव्यं सुप्ताहं नापिलं घयेत् । २१ ।

अर्थ

थनंलि छेया मालिक दाजु किजा त्वाय् पाशा
ककापि (इष्ट मित्र) पिगु शोक फलजुइ । धन जहान्
पि पा जुइ । थुकीयागु शान्ति न्हेनु मपुवं याय्मा
अर्थात् न्हेनु पुइके मज्यु । २१।

मूल

तीर्थे स्नात्वा प्रभातादौ मण्डलाग्नि यथा विधिः ।
त्रिमधु त्रिफला लोहा शिरीष संबिधेनतु । २२ ।

अर्थ

सुथे तीर्थे वना स्नान धुंका छे यज्ञ मण्डल देका
(यज्ञशाला) बिधि पूर्वक पूजा याय्गु कस्ति साख चाकु
हल बिहल अम्ब नस्वा सिन्ता सोंसि तया होमयायगु । २२।

मूल

होमये त्सप्त बृह्यादि सप्तशाकस्य बीजच ।
विध्नोत्साधन मंत्रेण सहस्र हव्य होमयेत् । २३ ।

अर्थ

न्हेता बृही (वा छो तछो माय् केगु हाकु मुस्या
क्वल । ईका पका तु सिपु लैसि तू धनिजा गोशों (सोंपु)
थुजागु बस्तु पुरोहितजुं बिघ्नो त्साह मंत्र बोना दुइगु
द्विछि धाः । बिघ्नो त्साह मंत्र पंचरक्षा धारणी
सीकेगु । २३ ।

मूल

स मत्स्य मांस रक्तच सदुग्ध दधिमेवच ।
बिधिना बलिमुच्छिष्टं दापयेत्सर्प मण्डिते । २४ ।

अर्थ

संन्या ला हि दुरू धौ सहित बिधिरुपं बलि पूजा
देका सर्प च्चंगु खंगु थासे तया पूजा याय्गु । २४ ।

मूल

मृत्तिकादाय तड्भूमौ बलिदत्त्वा न्यसेमृता ।
ताडये त्सर्वपेनैव मरणां दानमुत्सृजेत् । २५ ।

अर्थ

उगु थासे न्हापा लाक गोबरं बयिला बलि मूर्ति
स्थापना याना पूजादि धुंका देशं पिने गनं वने अथवा
श्मशाने तोर्थे जूसानंज्यू वाकेछोयगु । लिपा छे सर्प
चवंगु खंगु थासे ईका आख्यो ताय् सहित याना ताडन
तेगु । २५।

मूल

पंचरक्षादिपाठं च चन्द्र बिम्बादि दापयेत् ।
सुवर्णं दक्षिणादत्त्वा भिक्षया चार्यं प्रभोजनम् । २६ ।

अर्थ

पंचरक्षा परित्राण पाठ याकेगु वह्या चन्द्रमा दान
याय्गु । सुवर्ण (लुंचकि) दक्षिणा बीगु भिक्षु आचार्य
गुरु पित्त सर्प मूर्ति चिन्ह वह लुंस किया दान याय्
धुंका निरामीष भोजन बीगु । २६।

मूल

एतेन तत्प्र शान्तीति बदन्ति करुणामयाः ।

अर्थ

थुलि यात धासा उकीयागु दोष शान्ति जुइ धका
बुद्ध बोधसत्त्व करुणामय पिसं धं बिज्यागुदु । २७।

मूल

गृहेऽहि मृत्युसं प्राप्तेऽकस्मा तस्या धिकं फलं ।
तदापि शान्ति पूर्व्वं कारये द्विधिनाबुधः । २८ ।

अर्थ

छे देबालये बिहारे मन्दिरे सर्प अकस्मात् सिना
छ्वनि । श्वनं तस्सकं मभिगु कुफल वयनि । उगु
अबस्थायनं च्वेकंगु थ्ये होम पाठ न्हेनु मपुवं शान्ति
याय्मा धका बिद्वान् पिसं धयावंगु दु । २८ ।

मूल

गृहेऽकस्मात् बृहच्छुच्छु लिका माला प्रदर्शनात् ।
शोकायाशच मरण मवस्यं धन नाशनम् । २९ ।

अर्थ

छे अकस्मात् तिछुं माहनाबपिखनि शोक सन्ताप
जुइगु कारणखः । जहानपि सिना जुइगु कुफलं याना
धनेनं हानिजुइ । २९ ।

मूल

तस्व शान्ति हिरण्येव गुवपात्रं प्रदापयेत् ।
बिधान्तक बलिदत्त्वा गणेशाय प्रपूजयेत् । ३० ।

अर्थ

थुकौयागु शान्ति लुं द्रव्य चाकु सहित सिजथले
तया दान याय्गु हिंसातोता बिघ्नातक बलि बिया तुयूह्य
अहिंसक गणेश पूजायाय्गु । ३१। छगुखें सिके बहगुदु-
गणेश निह्यदु ह्याउह्य गणेश शिब पुत्र (महादेबया
काय्) हिंसक जुइ । १०। तुयूह्य गणेश अहिंसक धर्म पाल
धाइ न्हापां निस्ये दुह्य धका धारणी संग्रह ग्रन्थे
उल्लेखदु । यलदेशे तंत्रयान दिक्षा कमंस अद्यापितकं
अहिंसक तुयूह्य ऋद्धिसिद्धि धर्मपाल पूजा याना गजमुख
गीत हाला नृत्ययाइ । १०।

मूल

श्वानेन मुत्रयेद्यत्र चांगे तस्य महा भयं ।
धननाशं महारोगं कुटुंबं च विनाशनम् । ३२ ।

अर्थ

छिचा वया ह्योने छिपं हुया बयनि अथवा शरीरे
घो म्हुका वनि थ्व तस्सकं मभिगु कुफलखः । धन
कुटुंब इत्यादि नाश जुया तस्सकं रोग जुइ । ३२।

मूल

मास द्वयेन तच्छान्ति तन्बूलं कुदुबोदनैः ।
श्वानरूपं प्रकृत्वातु द्वात्रिंशद्वलि संबृतम् । ३३ ।

अर्थ

निला मपूर्वं भिगु जाकिया जाथुयागु न्हाया खि-
चाया मूर्ति ज्याना दथ्वी तया म्येगु बलिपा स्वीनिगुलि
चाहुइकेगु । ३३ ।

मूल

पंचोपचार संपूज्य तद्वलिमेव निक्षिपेत् ।
दानंच रौप्य हेमंवा प्रतिमां गुद संयुतं । ३४ ।
सुवर्णं दक्षिणां सद्य भोज्यमेतेन शान्तयेत् । ३५ ।

अर्थ

खिचा भैरव रुप जुया समय सारदामतया
पंचोपचार पूजा याना छासे तेके छोयगु । लुं वहया
प्रतिमा मूर्ति देका सिजथले चाकुनंतया दान याय्गु ।
समय धंगु सद्य भोजन जानका बीगु उगु दोष शाम्य
जुइ । ३५ ।

मूल

नितंब खालितं श्वान दृश्यते पूर्ववत् फलं ।
शान्तिच पूर्ववत् कार्या लोकनाथेन पूजितम् । ३६ ।

अर्थ

प्यं कयना खिपंहुया खि चो म्हुका कयनीऽ खिचा
खन धासानं मभिगु कुफल जुइ । थुकी यागु शान्तिनं

चवेकंथ्ये याय्गु धका लोकनाथ बुद्धगुरुं धं बिज्यागु
दु । ३६ ।

मूल

अन्नबृह्यादि संपूर्ण तोयक्षीराज्य मद्यपा ।
भाण्डं भन्नंच तत्स्वामि मरणं बर्ष मासतः । ३७ ।

अर्थ

अन्न (जाकि बा छो इत्यादि) पूर्णगु थल हानं
लःत्यप (थल) दुरु ध्यः कःयुया तगु त्यप थल अथवा श्वं
ऐला तयातगु पूर्णगु थल अकस्मात् तःज्यात घासा श्वनं
मभिगु कुफल खः । लछि बा दछि दैबले छेया मालिक
(थकालि) मृत्यु जुइ । ३७ ।

मूल

तस्य शान्ति हिरण्यंच गोदानं भिक्षु भोजनं ।
हिरण्य गर्भं संपूर्ण कुंभ वस्त्रेण दापयेत् । ३८ ।

अर्थ

थुकीया शान्ति लुं सा दान याना भिक्षु आचार्य
गुरु पिन्तनं भोजन दान बिया सन्तोष याय्गु । सिजया
छगु थले लुं तया वस्त्र सहित दान याय्गु उगु दोषनं
शान्त जुइ । ३८ ।

मूल

बिहारे व्यंजने भूमौ मन्दिरे बापि कुत्र चित् ।
जन्तु मृत्यु स्तदंगं वा दृश्यतेनच तत्फलम् । ३६ ।

अर्थ

बिहारे मन्दिरे अथवा छे गनं भिगु थासे नेगु
त्वनेगु यनेगु थासे ज्वरे याय्गु थासे जन्तुपि अकस्मात्
सिना छ्वंगु खनि (केबल उजापि वया शरीर सिना
छ्वंगु खनोबले) तच्चतं मभिगु कुफल जुइ । ३९।

मूल

वर्षेकेना यवा मास चतुष्केन भविष्यति ॥
स्वामिमृत्यु महादुःखं महारोगं महाभयम् ॥४०॥

अर्थ

दक्षि अथवा प्यला दैबले तच्चतं मभिगु जुइ ।
स्वामि (छेया नाय) थकालि मृत्यु जुयी तस्सकं
प्येपिन्सनं रोगजुइ ग्यानापुगु भयजुइ । ४०।

मूल

प्रातः स्नात्वा सुतीर्थेषु वातव्यं तिल कांचनं ।
लोह पात्रं समाष्वंच सहिरण्यं प्रदापयेत् । ४१ ।

अर्थ

सुथे शुद्धगु तीर्थे स्नान यानालि हामो लुं माय्
नयागु थलेतया दान याय्गु ।४१।

मूल

शान्ति भंवति एतेन लोकनाथेन भाषितम् ।४२।

अर्थ

थथ्ये यानागुलि उगु दोष शान्ति जुया वनि घका
लोकनाथ बुद्ध गुरुं धं बिज्यात ।४२।

मूल

रथे देबालये चैत्य प्रासादे मण्डपे ऽथवा ।
छत्र ध्वज पताकादि चूडामणि बिशेषतः ।४३।
कलशं साधयेद्वज्रं देबालंकार मेव च ।
ह्यकस्मात् पतनं भग्नं दहनं चैव बह्निना ।४४।
नाना वै पर्यमेबं वा तस्य भयं भविष्यति ।
महामारी भयंचाग्नि भयंराष्ट्र भयंकरम् ।४५।
नाना बिबाद कलहं दुभिश्यं धन नाशनम् ।
एतानि पंच मासेन दशमे बापि बत्सरे ।४६।

अर्थ

रथे देवालये चैत्ये देवतार्पिगु रथस बिहारस चैत्य-

गोले राजदरबारे छे मन्विरस अथवा छत्र ध्वजा पताक
 आदि बिशेष गजूलस १४३। कलशे साधन यानातगु
 बज् देवतापिगु मूर्तिस फिकातगु ले तिसा अकस्मात्
 कुटुंबल तःज्यात मिनल धासा १४४। अनेकतालं
 बिपरीत जुया स्यन धासा उकीयागु दोषं तस्सकं
 भयजुइ । महामारी रोग मिया भय राज भय जुइ
 राजायातनं भयजुइफुः १४५। अनेकतालं कलह त्वापु
 दुर्भिक्ष्य (वा मवंगु) हाहाकार जुया धन नाश जुइगु
 थुजागु भय न्याला फिना दछि मदुवं हे शान्ति मयात
 धासा दुखजुइ १४६।

मूल

भवन्तीति यदा शान्ति नकुर्या दिति निश्चयं ।
 तेषां शान्ति प्रबध्यामि महा मार्यादि शान्तये १४७।
 सहस्राहुति होमंच पाठ मष्टोत्तर शतम् ।
 आबर्त पंचरक्षाख्यं गोदानं भूमि मेवच १४८।
 हिरण्यं चाश्व बस्त्रंच ब्राह्मणायच भिक्षवे ।
 शान्ति भवति एतेन लोकनाथेन भाषितम् १४९।

अर्थ

गुगु बखते अथेजुइ शान्ति मयाइबले निश्चय मेव

तच्चकं भय जुया च्वनि महा मार्यादि महा भय
रोगं पीड मजुइगु शान्ति याय्गु खं कने । ४७ । सहस्राहुति
होम यज्ञ पंचरक्षा १०८ ताराया पाठ याका सा भूमि
सुवर्ण बस्त्र दान याय्गु । ४८ । भिक्षु आचार्य ब्राह्मण
पिन्त दानयाना बिल धासा थुकी यागु दोष फुकं शान्ति
जुया आनन्द जुइ धका लोकनाथ बुद्धगुरुं धं बिज्यात । ४९ ।

मूल

यस्मिन् देबालयेऽकस्मात् नानाद्भूतं भवेत्सदा ।
तदा वर्षेण तत्स्वामि मरणं जायते ध्रुवम् । ५० ।
शान्ति तस्यैव पूजांच देवस्य कुर्याद्यथा बिधिः ।
हेम दानंच कौमारो पूजाबलिंच दापयेत् । ५१ ।

अर्थ

गुगु थासेजा देबालये अकस्मात् अनेकतालं बिघ्नो-
पद्दब जुया सदानं मभिनाच्चन धासा उगु बखतस
मालिक (नाय थकालि) याकनं मृत्यु जुइ अबश्य । ५० ।
थुकीया शान्ति अन बिहारया देबता पूजायान
बिधिपूर्वकं पंचामृत बलि सहितं मच्चापि बालकुमार
पिन्त पूजा याना लुं दानयाना बिल धासा उगु दो
शान्तजुइ । ५१ ।

मूल

नाना पुष्प फलान्यादि जायते काल संभवे ।
 तदा काल भयं याति क्षणेन वर्षतोऽपिवा । ५२ ।
 नव ग्रहार्चनं शंख दानस्थान बलि तथा ।
 कुर्याद्येतेन तच्छान्ति भवन्तीति सुनिश्चयन् । ५३ ।

अर्थ

अनेक प्रकारया फल मूलादिस कालसर्पं हिन
 च्वंगु खनि । बखते सय्मागु फल मसस्ये बिबखते सद
 थय्ये जुल घासा तत्कारणं अर्थात् दछिदड बले तच्च
 भयजुइ । ५२ । शान्तियायगु थय्येख नवग्रह पूज
 याना बलिबिया शंखपुग्रा लिपा दानयायगु थुलि यान
 बियागुलि शान्ति निश्चय जुइ । ५३ ।

मूल

कुष्माण्ड बीजपूरादि फलानि वृक्ष संस्फुटं ।
 अंकुलानिच तनार्भे दृश्यते नात्र शश्यते । ५४ ।
 वंश नाश कुबंशश्च जायते नात्रसंशयः ।
 सुजनानि सुहृदन्धु वियोगश्च भविष्यति । ५५ ।
 कलशादिकं संपूज्य महाबलिच दापयेत् ।
 फलादि हेम प्रतिमा दानं दद्याच्च भिक्षवे । ५६ ।
 भोक्तव्यं चापि यथा शक्या शान्ति एतेन निश्चयः । ५७ ।

अर्थ

फसि तसि इत्यादि फलसंगु सिमा अर्यात् फलसंगु
तः ज्याना म्येगु चुलिहोया अथवा उजा फलया दुने
चुलिहोया च्वंगु खन घासा छुं भय दु । । ५४ । भिगु
बंश (कुल) नाश जुया मभिगु बश (क्वेलागु बश कुल)
जन्म जुइ मजुइ धका छुं संखा मदु । यः मिलेजूपि
इष्ट मित्र दाजु किजापि नाप बियोग जुइ । ५५ ।
फलस पूजायाना महाबलि जायागुदेका पंचामृतं पूजा-
याना बीगु । फल लुंया प्रतिमा देका भिक्षु गुरुपिन्त
दानयाना इच्छार्थ्ये जा भोजन बीगु उगु दोष शान्ति
जुइ निश्चय । ५६ ।

मूल

पक्क धान्यादि संजात मंकुलो दृश्यते यदा ।
तदा पूर्वफलं भूयात् शान्ति तस्यच पूर्ववत् । ५७ ।

अर्थ

गुगुं बखते पाके जूगु.वा बृहीस हानं म्येगु चुलिहोगु
खनि उगु समये च्वेकंगुर्थ्ये पूजादि दान याय्गु शान्ति
जुइ धया तल । ५७ ।

मूल

देबालये गृहेचापि मीन प्राप्ते नतत्प्रभुः ।
 मरणं बत्सरेचैवं कुटुं बंचापि नश्यति । ५८ ।
 शान्ति होमं तदाकुर्या द्वेम धातु तिलोदकं ।
 दानं भोज्यंच संघेभ्य स्तदा शान्तीति निश्चयः । ५९ ।

अर्थ

देबालये [बिहारे] छे कुमिचा दाया दुःखबिल
 थासा छेया नाय मृत्यु जुडफुः । दछि दइ बले छे
 कुटुंब धन नाश जुड । ५८ । शान्ति यागु होम लुं
 धातु हामो लथल दानयाना संघपिन्त भोजन बीगु
 उगुदोष निश्चय शमन जुड । ५९ ।

मूल

अकस्मात् स्वर्ण रूपादि नान्य रत्न बिशेषतः ।
 प्रणश्यति तदातस्य कलत्रादि बिनश्यति । ६० ।

अर्थ

अकस्मात् लुं वह म्येगु रत्नादि बिशेषयाना
 सोथना तयागु मवया फुनाचवन थासा छे जहान्पि
 नाशजुड । ६० ।

मूल

तस्य शान्ति सुवर्णादि नाना रत्नंच दापयेत् ।
नागार्चन विधानेन देव मभ्यर्चनं तथा । ६१ ।

अर्थ

थुकीया शान्ति लुं वहरत्न दानयाना नाग राज
मूर्ति देका पूजायाय्गु कुलशेश्वर देवता पिन्तनं पूजादि
भक्ति याय्गु । ६१ ।

मूल

प्रासाद चरणेनापि भूमिसं चारणेन वा ।
अकस्मात् देवता चैत्यं रथ तोरण पर्वताः । ६२ ।
प्रासाद गृह गर्भचि चूडामणि विशेषतः ।
भग्नंच पतनं चापि भवेत्तस्य महाभयम् । ६३ ।
स्वामिमृत्यु विप्रोगश्च कलहो बान्धवैः सह ।
शान्ति होमंच विधिना बलिदानं तथैवच । ६४ ।
गो भू हिरण्य दानंच शान्ति भवति निश्चयः ।
भिक्षवाचार्या प्रभोज्यंच पंचरक्षा प्रपाठयेत् । ६५ ।

अर्थ

राजाया छे चवे थाहाविनेबले भूमिस चाहुले बले
अकस्मात् देवता चैत्य रथ तोलों पर्वते । ६२ । राज
गृहे (जुजुया छे यादुने विशेषयाना चूडामनि (गजू)

स्यना कुतुंबल धासा केवल भूकंप मजूसानं जूगु थ्ये
 मूहाया सन धासा । ६३ । स्वामि नाशजुया कलह
 ल्वापुयाकें बन्धु बर्ग इष्ट मित्रपि नाप बियोगजुया
 च्वनि थुकीया शान्ति विधि पूर्वक होम पंचामृतं बलि
 पूजादि याय्गु । ६४ । सा भूमि लुं दानबिया पंच
 रक्षा सफु परित्राण पाठ याकेगु । भिक्षु आचार्य्य पिन्त
 याउंस्ये च्वंक निरामीष (क्षीर) भोजन बिया सन्तोष
 याय्गु, उगु दोष शमन जुइ । ६५ ।

मूल

देवतानां गृहानांच स्वदेहानां बिशेषतः ।
 छाया नदृश्यते येन तेनमृत्यु भविष्यति । ६६ ।
 षणमासे नाथ वर्षेण कलत्रं वा बिनश्यति ।
 ताम्र पात्रे सुवर्णस्य प्रतिमा मक्षिता न्विते । ६७ ।
 संस्थाप्य मण्डलं कृत्वा प्रतिष्ठां कलशार्चनं ।
 बज्राचार्याय तद्दालं दद्या दाज्यंच भक्तितः । ६८ ।
 एतेन शान्ति नित्येन लोक नायेन भाषितम् । ६९ ।

अर्थ

देवतादि पिगु मूर्ति छें थःगु शरीरया बिशेष याना
 किचः गृम्हे सिनं मखनि वमनु याकनं मुःयुजुइ । ६६ ।

खुला दछि दइबले खः छैनं कलह त्वापु जक जुया
छंस्यनि । थुकीया शान्ति सिजया थले लंयागु प्रतिमा
थःगु मूर्तिकिया अथवा चोया । ६७ । बज्राचार्ययात
उगु बस्तु दान बीगु । फुसा थःगु छे च्वना द्यः अन्न
बृहि इत्यादिनं बीगु । ६८ । थुगु शान्ति याकें उगु
दोष शमन जुइ धका लोकनाथ बुद्ध गुरुं आज्ञा जुल
धै तल । ६९ ।

मूल

क्षत्रस्य जन भूमौ वा कुसुमानि कुबीजतः ।
विपरी तेन जायन्ते फलं तस्य कलत्रहा । ७० ।
धन क्षयंच कलहं षण्मासेन भविष्यति ।
स्थाने बलिप्रदानंच कलशोदकं सिचयेत् । ७१ ।
भूदानं रजतं चापि भोज्य दानेन शाम्पति । ७२ ।

अर्थ

बुइ कयवे बागालास स्वां फल पिनातगु बुयावइगु
थासे कुपुसाथ्ये जुया मखुथ्ये स्वां होया फल सया कयन
धासा विपरीतगु ज्या उत्पत्ति जुइ । ७० । धननाश-
जुया कलह त्वापु खुलाया दुने जुइ थथ्ये जूगु थासे
भिगु स्वां फल तया बलि पूजादि पाना कलराया लत्रं

हायानाबोगु । ७१ । भूमि वहया थले किया दान बिया
जा क्षीर भोजन बोगु । ७२ ।

मूल

गृहेमृत्यु शवाप्तेना कस्माच्छब्द भया बहेत् ।
स्वामि मृत्यु भयं तस्य बर्जेकेनात्र संशयः । ७३ ।
शान्ति मांसाहुति यज्ञं पिण्डदानं तथैवच ।
सहिरण्यं गुदरुपं क्षत्रदानस्य पूजनम् । ७४ ।
प्रेत बलि प्रदातव्यं भिक्ष्याचार्य्यं प्रभोजनं ।
एतेन शान्ति नित्येन मृतका बेश नश्यति । ७५ ।

अर्थ

गुगुं बखते गुम्हेसितं थःगु छें सीक (बायु) द्वाहां-
वया अकस्मात् शब्दबिया भय बयना दुःख बिया
चबान, अथवा खने देकनं वय्फुः दक्षि दैबले छेंया
थकालि मृत्यु जुइगु भय जूवइ । ७३ । थुकीया शान्ति
दक्षिमदुव याय्मा । मांसाहुति यज्ञ पिण्डदान क्रिया
ब्रह्म गर्भे चाकु अथवा साख याह्य प्रेत देका बलि पूजा
याना क्षत्रपालनं पूजा याय्गु । ७४ । भिक्षु आचार्य्य
गुरु पित्त भोजन बिया सन्तोष याय्गु । थुगु शान्ति
याना बियागुलिं निता प्रेत रूप सीक छें बया च्वंगु
शान्ति जुइ । ७५ ।

मूल

प्रासाद तोरणाकस्मा त्पतनं भग्न मेबच्च ।
 मरणं स्वामिनं पीत सर्षपं घृत मेबच्च । ७६ ।
 दश सहस्रं मंत्रेणा हुति मिन्धन संयुतं ।
 रक्त तिला क्षतं पीत सर्षपं घृत मेबच्च । ७७ ।
 दश शत समंत्रेणा हुतिमिच्छिष्ट तर्पणं ।
 भग्न स्थाने चतुष्कोणे मृत्तिका दायतद्वलि । ७८ ।
 दत्वारण्ये क्षिपेशतं हिरण्येन गुदंघृतं ।
 कौमारी पूजनं चापि गण चक्र च कारयेत् । ७९ ।
 शान्ति भवति एतेन बदेच्छ्री करुणामयः । ८० ।

अर्थ

राजायागु अथवा थःथःपिगु छे देगया तोरण
 (तोलों) पोल कसि अकस्मात् कुतुंवया (दुना) स्यनि ।
 ष्व स्वामि मृत्यु जुइगु लक्षण छः । ह्यांगु ईका साख
 वाकु ध्यः मिले याना । ७६ । फिदो मंत्र बोना सिन्ता
 प्रोसि नस्वा तयागुलि आहुति बिघा ह्यांगु हामो आख्य
 ह्यासुगु ईका ध्यः होमस आहुति बीगु । ७७ । फिदो
 मंत्र बोना बलिस तर्पण बीगु । कुतुंवया च्वंगु थासे
 प्यख्ये सनं कुने चायागु थले बलि बीगु । ७८ । उगु
 बलिया बने अथवा छेया दूर देशंपिने वाके छोयेगु ।

लुं गर्भे तथा साख द्यः मिलेयानागु बलि देका पूजा
 धुंका कौमारी पूजा गण चक्र पूजा याय्गु । ७९ ।
 थुकी यागु शान्ति थथ्ये याना गुलि शान्ति जुइ धका
 करुणामय लोकनाथ गुरुं धै बिज्यागु दु धका बुद्धं
 कना बिज्यात धै तल । ८० ।

मूल

छिद्रं पश्यतियो यस्मिन् तारायां चन्द्र सूर्ययोः ।
 महामारीति दुर्भिक्ष्यं भयंचास्मि भविष्यति । ८१ ।
 तस्य शान्तिमहा पंचरक्षा पाठ महाबलि ।
 महायज्ञ महादानं गो हिरण्य तिलोदकम् । ८२ ।
 चन्द्रबिम्बं सूर्यबिम्बं ताम्र मुक्ता दिकं वरं ।
 सद्य भोज्यंच दातव्यं शान्तिरेतेव निश्चयः । ८३ ।

अर्थ

गुगुं बखते गुम्हेसिनं तारा (नौ) चन्द्रमा सूर्यस
 होः गंगु थ्ये चिह्नखनि । गुगु देशं अथ्ये खनि उगु देशे
 अकस्मात् दुर्भिक्ष्य (जलबृष्टि मजुया) हानं महामारी
 रोगं दुःख जुइ । ८१ । थुकीया शान्ति महा पृत्यं गिरा
 पंचरक्षा सफु पाठयाका, महाबलि बीगु मांस बजित-
 याय्मा । तःधंगु यज्ञयाना तच्चकं दान बीगु लुंतया
 हामोसहित जल दात्र लः थल दान योगु । ८२ ।

सिजया सूर्य मूर्ति वहया चन्द्रमा मूर्ति मोति रत्न तथा
सिजया थल दान बिया जा क्षीर भोजन बिल घासा
उगु भय शान्ति जुइ निश्चय मेव । ८३ ।

मूल

अकस्मात् मुक्ति सूर्यस्य दर्शनं प्राप्यते यदा
तदा दोलाय मानाबा पतना नृत्यु मेवच । ८४ ।
सम्बत्सरेण तच्छान्ति पूर्ववत्क्रियते सुधीः । ८५ ।

अर्थ

अकस्मात् चन्द्र सूर्यस हाकुगु दागि थागु खनिकुतुं
वगुनं खनि गुगु अवस्थाय् गुगु देशे च्वपिस खनि . उगु
थाय्पा मालिक मृत्युजुइ । ८४ । दछिया दुने ह्लापा
चव्केगु प्रमाण थ्ये सीका दानयाना शान्तियाय्गु धका
ज्ञानिजनं धै तल । ८५ ।

मूल

पूजिते कलशाऽकस्मात् स्थाना दन्यत्र पातितः ।
शोषणचामृतं तस्मिन् भग्नं वा स्वामि नश्यति । ८६ ।
वर्षेण मासत श्वाग्नि भयंनाना भयंतथा ।
कार्यनाशं भयंतस्य शान्तिस्तु कलशार्चनं । ८७ ।

भू दान स्वर्ण दानंच कौमारी भोजनं तथा ।
संघे भ्यश्च यथाशक्त्या तेन शान्तीति निश्चितम् । ८८ ।

अर्थ

पूजा यानातयागु कलश अकस्मात् गोतुलीहानं
पूजा सिमधवं म्येगु थासे यंकि अथबा तज्ज्याइ. लः
मदेक फुसुलुगुनं जुइका पूजा याना लः ह्लाइ उगु बिघ्नं
थकालि स्वामि नाशजुइ । ८६ । दछि लछि दैबने
नानाप्रकारं दुःख जुइ । वया कार्य द्रव्य (धन) नाश
जुइ । थुकीया शान्ति हानं कलश पूजायाय्गु । ८७ ।
भूमी लुं दान याना कौमारी (कुमारी मचातेत) दान
भोजन बीगु । संघपिन्तनं यथा श्रद्धांदानबीगु उकीया
दोष निवारण जुइ निश्चय । ८८ ।

मूल

होमकाले यदाकस्मात् अग्निनाशं प्रजायते ।
यजमानस्य कुलंहन्ति सप्तमासंश्च वर्षतः । ८९ ।
महाशान्ति पुनर्होमं कृत्वा गृहार्चनं तथा ।
चन्द्रबिम्बादिकं दानं शान्ति एतेन निश्चयः । ९० ।

अर्थ

होम 'याय्गु' समये गुगुं बछते अकस्मात् मिसिना
बनेफुः यजमानया कुल (छे) स्यनिग्हेनु दछि दइबले । ८९ ।

उलि मपुवं उकीया शान्ति हानं चोनिस्सं होमयाना
छे कुलशेश्वर पूजायाय्गु चन्द्र सूर्य मूर्ति वह सिजया थले
किया दान याय्गु शान्ति निश्चयनं जुइ । ९० ।

मूल

देवबलिं प्रपूजायां महिषादि प्रजपणे ।
पुरीषोत्सजतेरक्त नाश हीनश्च जायते । ६१ ।
तेन स्वामि भवे त्मृत्युः पंचमासेऽथबार्षके ।
तस्य शान्ति पुनर्देवं पूजयित्वाच तर्पणं । ६२ ।
कृत्वा गो भू हिरण्यंच दान भोज्यंचकारयेत् । ६३ ।

अर्थ

देवताया न्ह्योने शैव घर्म पाख्ये भैरव चक्र बिधि
पशु वलि हिंसाकर्मयाना (म्ये दुगु फइ) स्याय्गु ज्या
पूजादि याइ बले मस्यावं खिफाइ अथवा स्याइबले
खिफाइ हि बांलाक मवस्ये खि चो जक फाइ । ९१ ।
थुगु दोषं मालिक याकनं मृत्यु जुइ । न्याला दखि
देबले । थुलि मपुवं हानं देवता पित्त ह्यापाख्ये पशु
मस्यास्ये ख्ये जक तया पूजायाना सा भूमि लुं दान
याना भैरव चक्रया सम्हे भोजन देवयात छाया भोजन
बीगु शान्ति जुइ । ९२ ।

मूल

गजाश्व गोऽजबाहादि बाहनानि बिकारणात् ।
 मरणं याति तत्तस्य कलत्रादि बिनश्यति । ६३ ।
 तम्यशान्ति बाहनस्य प्रतिमा रूप निर्मिताः ।
 बज्राचार्याय तद्दानं कुर्याच्च गण चक्रकम् । ६४ ।

अर्थ

किसि सल गोरु सा इत्यादि दुगु चवले उँठ
 थुजापि पशु बाहन (गं पिं) बिनारोग (छुंरोग
 मजुइकं) अकस्मात् सिना वनि । ९३ । थुगु दोषं
 थुवा अथवा जहानपि मृत्युजुइ याकनं । थुकीया शान्ति
 उजापि पशु बाहन पिगु मूर्ति वह लुं सिज धातुस
 किया, बिद्वान्ह्य बज्राचार्य गुरु यात दान याना भोजन
 बिया गण चक्र पूजादि(द्विसे)कलं वाके छोय्गु । ९४ ।

मूल

गृहेहि मृत्युसंप्राप्तेऽकस्मात् संघायते तदा ।
 सप्ताहे मृत्यु माप्नोति मासेवा गृहनायकः । ६५ ।
 तच्छान्ति जुहुयात् यज्ञं मण्डलाग्नियथा विधिः ।
 पंचरक्षया त्रयावर्तं प्रत्यंगिरा त्रिधा तथा । ६६ ।

अर्थ

छे बिहारे देगले मण्डपे गुगुं समये सर्पवया
 अकस्मात् सिना चबनि । न्हेनु दैबले खंह्य अथवा छ

थुवा मृत्यु जुइगु संभव दु । ९५ । थुकिया शान्ति सर्प
सिना च्वंगु थासे होम (यज्ञ) याय्गु मण्डलाग्नि
विधि याय्मा । पंचरक्षाप्रत्यंगिरा सफु स्वधा पाठ
याकेगु । ९६ ।

मूल

पंचविंशत् पलंताम्रम् पात्रेः तिलैः प्रपूरितं ।
सुवर्णं गर्भं संस्थाप्य शित बस्त्रेण छादितं । ९७ ।
सुवर्णच प्रदातव्यं बज्राचार्याय भोजनम् ।
शान्ति भवति एतेन निश्चयेन प्रतारिणि । ९८ ।

अर्थ

हाकुम्ह (काल) सर्प सिना च्वंसा हानं थय्ये दान
याय्मानी न्यागु पलः मफुसा थःगुगछे सिजया थले हामो
जाय्क तया लुं चकिनं दश्वीतया तुयूगु कापतं तोपुया
। ९७ । चि सहितं वाक्यबांलाक बोनेसःह्य बज्राचार्य
अथवा ब्राह्मण यात दान बिया भोजन बीगु निश्चयनं
थुगुदोष शान्ति जुइ । ९८ ।

मूल

क्षत्रादौ बीजरांषेणा जातंचान्य प्रजायते ।
तत्स्वामि मरणं याति मासाद्धर्नाद्ध मासतः । ९९ ।

तत्स्थाने जुहुयात् यज्ञ क्षत्रपाल प्रपूजनम् ।
 काश्यं घृतमयं पात्रं रूपं चन्द्रेण संयुतम् । १०० ।
 हिरण्यं दक्षिणा दानं भोज्यंचार्य्यगणोत्तमे ।
 एतेन शान्ति सत्येन कथितं मुनि सत्तमैः । १०१ ।

अर्थ

बुड क्यवे बागलाय् गनं थासे पिनागु छु पिनागु
 छः उकीयागु स्वरूपं बुयामवस्ये म्येगुहे बुयावदबले उह्य
 अथवा नाय (थकालि) मृत्युजुड । ९९ । छगु मास
 बा बाछि च्यान्हु दैबले । व मयुवं फुसा उगु थासे यज्ञ-
 होम याना क्षत्रपाल पूजा याय्गु । कैया थले चन्द्रमा
 वह यागु मूर्ति तथा । १०० । लुंचकि दक्षिणा सहित
 आर्य्यगण भिक्षु आचार्य ब्राह्मण, बिद्वाँन् पित्त दान
 याना भोजन बोगु थुगु बिघानं उगु दोष शमन जुड
 धका मुनिगण पिसं सत्यरूपं धै बिज्यात । १०१ ।

मूल

अकस्मात् भूमिकंपेण गृह क्षत्रादि कंपिते ।
 तस्मा त्तानाभयं रोगं भविष्यति धन क्षयं । १०२ ।
 तं कुर्यात् कर्षतो हेमं गृह मूर्ति तिलै युतं ।
 तस्मिं स्थानानि देवेभ्यः पूजनं सद्य भोजनम् । १०३ ।

अर्थ

अकस्मात् भूमि छे देग बुइ कंजुया खाइ भुखाय्
बुइगुनं धाइ । थुकीयाना अनेक भयरोग बुया घन
नाश जुइ । १०२ । थुकीया शान्ति सुवर्ण लुं तोला
१ मफुसा छगु मासाया लुं चकि मात्र छेया मूर्ति किया
हामो सहितदान याना देबतादि पूजा संघर्षिन्त भोजन
बोगु । १०३ ।

मूल

गृह वाह्यान्तरे ऽकस्मात् कृक मैथुन दर्शनं ।
मार्जार मैथुनं चापि नर मैथुन मेवच । १०४ ।
बिबाद कलसं जातं नानाव्याधि समुद्भवं ।
अतोपबास दानेन पाठ स्नानादि कर्मणा । १०५ ।
तेनापि शोकसंतापं नानोपद्रव समुद्भवं ।
एतेन कर्मणा नित्य मुच्यते मात्र संशयः । १०६ ।

३६

अर्थ

३७

छेया दुने पिने अथवा गनं अकस्मात् को कुपेछि
भौ मनुष्यपिनि मैथुन कर्म (जोचिगु) छनि मभि । १०४ ।
थुकीयाना छे कलह त्वापु संताप अनेक रोग जुइ ।
शान्तियाय्गु व्रत दान पाठ तीर्थस्नान याय्गु । १०५ ।

श्वखं गुलिं शोकफल अतिसंताप नाना उपद्रव जुइफुः ।
उकीं स्नान दान ब्रत पाठ कर्म याकें शान्तिजुइ । १०६ ।

मूल

काकेन बृश्यते घातेऽकस्मा दंग बिशेषतः ।
फलंत्पात्तत्रसंबक्षे शीर्षमुत्पुश्च स्वामिबा । १०७ ।
स्कन्धे धनक्षयंशोकं कण्ठौ कलह जायते ।
नितम्बे स्तम्भ माप्नोति पादौ बातादि पीदनम् । १०८ ।
उदरे शोकसन्तापं काक पृष्ठेन तत्फलं ।
तच्छान्ति जुहुयाद्यज्ञं तीर्थेस्नानं बलिं तथा । १०९ ।
रूप्यंचन्द्र हेमसूर्यं कार्क मूर्तिच दापयेत् ।
बज्राचार्यश्च विप्राय सौवर्णं दक्षिणा ददेत् ।
नार्गार्चनं बलिं चोद्ध क्षत्रपाल बलिं तथा । ११० ।

अर्थ

को कुपंछिनं न्याना पपुतिं दाया घायात धासा
अकस्मात् शरीर बिशेष मखुथ्येजुइ । थुकीयागु फलथन
कने शिरे न्यानाबिल धासा स्वामि नाशजुइ । १०७ ।
गपते न्यात धासा धन नाशजुइ शोक फल नेमालि ।
कथुस न्यात धासा कलह त्वापुजुइ । तुति पालिस
न्यात धासा बात रोग जुइ । १०८ । प्वाथे न्यात धासा
शोक सन्ताप जुइ । थथ्ये को कुपंछितेसं न्यागुया फल

दु । थुकीया शान्ति यज्ञ होम तिर्थेस्नान याना ह्यासुगु
बस्त्रं पुनेगु । १०९ । नागपूजा नागबलि बीगुः वहया
चन्द्रमा सिजया सूर्य मूर्ति सुवर्णं चकि दक्षिणा
बज्राचार्य अथवा ब्राह्मणयात बीगु उगु दोष शान्ति
जुइ । ११० ।

मूल

पद्म शाखा प्रदृश्यन्ते कणिका हीनमेवच ।
सैव मृत्यु मवाप्नोति शोक संताप निश्चयः । १११ ।
तच्छान्ति जलयज्ञं वा ग्नियज्ञंवा निकारयेत् ।
तारा मंत्रेण सद्रव्यं सहस्र जुहुया त्पुनः । ११२ ।
कांश्यमय घृतपात्र रूप्यं चन्द्रेण संयुतं ।
स्वेतवस्त्रं समायुक्तं दातव्यं क्षीर भोजनम् । ११३ ।

अर्थ

पलेस्वां पिनातगु पुखुलि दंजक थाहांवया ह स्वां
उत्पत्ति मजुल धासा प्पूहायाकनं मृत्युजुइ । शोक
संताप निश्चयमेव जुया कलह अवश्यजुइ । १११ ।
उकीयागु शान्ति जलयज्ञ अथवा अग्नियज्ञयाय्गु
ताराया मंत्रं शोधनयानागु द्विधिक होम याय्गु । ११२ ।
कें यागु थले घ्यःतया वहयागु चन्द्रमा मूर्ति सहित

तुयुगु बस्त्रं तोपुया दान बीगु लिपा क्षीर भोजन
याय्गु । ११३ ।

मूल

धूम संजायतेऽकस्मात् चाग्निहीनं गृहस्य वै ।
पुत्री नाशं भवेत्तस्या लक्ष्मीशोषं भविष्यति । ११४ ।
तस्य शान्ति महाहोमं स्वा धिदेव प्रपूजनम् ।
धूपयेच्च महाधूपं बलि दानंच कारयेत् । ११५ ।

अर्थ

यज्ञयाय्बले अथवा गृहस्थ जीवन जाथुइबले
कुंजक वया मिमच्याना अकस्मात् मि सिनावन धासा
पुत्री अथवा छे मिसाह् याकनंमृत्यु जुइ लक्ष्मी पिहां
वनि । ११४ । थुकिया शान्ति महा यज्ञयाना
कुलशेश्वर बांलाक पूजायाय्गु । महा धूपथना बलि
पूजानं याय् । ११५ ।

मूल

गृहेऽकस्मात् मनुष्यादि हस्त्यश्व गो विदारतु ।
श्वानादि जन्तवो मृत्यु प्राप्यते शोक दारुणः । ११६ ।

अर्थ

छे अकस्मात् मनुष्यादिपिनि लहिनातयापि
किसि, सल, सा, गोरु, खिचा, पंछि, जन्तुपि बिना रोगं
(छुंम्वाकं) सित धासा भयंकर शोक फल नेमालि । ११६ ।

मूल

तच्छान्ति संगमे तीर्थे गत्वा स्नात्वा यथा विधिः ।
कलशार्चनादि होमंच कृत्वादानं महाबलिं । ११७ ।
एतेन भवतीत्युक्तं शान्ति लोकेश्वरेण वै । ११८ ।

अर्थ

उकीया शान्ति निगु होना च्वंगु तीर्थेवमा स्नान
याय्गु विधि पूर्वकं कलश पूजा होमयाना छुं बस्तु दान
बिया महा बलिबिया पूजायाय्गु । ११७ । थय्ये
याना गुलि अवश्यनं शान्ति जुइ धका लोकेश्वर करु-
णामय तथा बुद्ध गुरुं धै बिज्यात । ११८ ।

मूल

खड्ग संस्थापितेऽकस्मात् पूजाया पतनं यदा ।
तदा तत्स्वामि मृत्युंच चतुर्मासेन संशयः । ११९ ।

अर्थ

गुगुं बखते पूजायाना तयागु खड्ग अकस्मात् कुतुं-
वनी भोपुइ । उगु बखते छैया थकालि(नाय) मृत्युजुइ
प्यला दैबले संदेह मदु । ११९ ।

मूल

स्त्रीशोक भवेद्यस्माच्छान्ति तस्य वदामि हि ।
पंचरक्षा महापाठं दुर्गार्चनं तथैवच । १२० ।

अर्थ

छे हानं स्त्रीशोक फल नेमाली, थुकोयागु शान्ति
जिनं घाय् निश्रयगु खँ खः । पंचरक्षा महा प्रत्यंगिरा
पाठ याकेगु पीठ पूजानं याके छोय्गु । १२० । लुंचकि
तया म्येगु खड्गनं पुलांगु कुतुंबगु खड्गनं पूजा याय्गु
कुलशेश्वर बांलाक पूजा याय् धुंका लुंया खड्ग दान बीगु
भिक्षु आचार्य ब्राह्मण पित्त खः भोजन बीगु । १२१ ।

मूल

देबालये गृहे बापि काकबास गृहेकृतं ।
प्रतीच्यां कुलनाशस्या द्वायोपुत्र बिनाशनम् । १२२ ।
उत्तरे धननाशस्या दोशानेति महाभयं ।
मध्ये राज भयं चैवा कालमृत्यु भयं भवेत् । १२३ ।

अर्थ

देबालये छे अथवा देवमण्डिरे देगले कुपंछि को
बास च्वनि पूर्व बास च्वन धासा कुलनाश जुइ ।
बायुब्यकोणे च्वन धासा पुत्र नाश जुइ । १२२ । उत्तरे
बास च्वन धासा धन नाश जुइ । ईशान कोणे बास च्वन
धासा तःधंगु भय जुइ । दय्वी बास च्वन धासा राज
भय जुइ हानं अकालं सीगुनं भय जुइ । १२३ ।

मूल

तेषां शान्तिं प्रवक्षामि तयागतो वितं यथा ।
फलत्राय मितं ताम्रपात्रं त्रिमधु पूरितम् । १२४ ।

सुवर्णगृहं मूर्तिच संस्थाप्य कलशाचनं ।
होमं च बलिनैवेद्यं दानेबस्त्रादिकं गृहम् । १२५ ।

अर्थ

शुकीयागु शान्तिं तयागतं कना बिज्याय्ये कने
धका बोधिसत्व पिसनं धै बिज्याना वंगु दु । गय्ये घासा
सिज १२ तोलायागु थले त्रिफला (हल बिहल अम्ब)
कस्ति साख चाकुं पूर्णयाना । १२४ । सुवर्णं चकिस
छेया मूर्ति किया कलशे द्योने तथा पंचामृत नैवेद्य
मात्रं बलश पूजायाना होमकर्मनं बलिसहितं अध्येहे
याना धुंका सुवर्णं चकिस छे किया बस्त्र सहितं दान-
याय्गु । १२५ ।

मूल

काक बास गृहस्थान खड्गसंहार भावयेत् ।
पंच गव्येन संसिच्य तथाच कलशोदकः । १२६ ।

धूपयेत् सर्वं तत्र काक गृहं च दापयेत् ।
मद्भूमिं च वलिदत्वा रप्य भूमौ विनि क्षिपेत् । १२७ ।

अर्थ

कुपंछि को बासयाना च्वंगु छें शस्त्रं स्यंका अन
थासे पंचगव्य कलश लखं हा याना ईकायागु धूपथना
कोया छें मि तया भस्मयाय् धुंका बलिसतया देशंपिने
बाके छोय्गु । १२७ । थय्ये शान्तियाना गुलि दोष
फुकं शान्ति जुया बनि धका मुनीश्वर पिसं धया
वन । १२८ ।

मूल

आलापितंच सन्ध्यायां अकस्मात् तस्य तत्फलं ।
परचक्र भयं पूर्वे चाग्नाबग्नि भयंतथा । १२९ ।
स्वामि मृत्यु भयं याम्ये नैऋते धन घातकम् । १३० ।

अर्थ

कुपंछि को सन्ध्याइले छें जुना पूर्व सोया ताउति
सन्ध्याइले हाल धासा थुकीयागु कुफलं अकस्मात्
शत्रुपिगु भय आपालंजुइ । १२९ । अग्नि कोण पाख्ये
सोया हाला ब्यन धासा छें मिया भय जुउ । दक्षिण
दिशा सोया हाला ब्यन धासा छेंया थकालि मृत्यु जुइगु
भय दु । थुकीया शान्तिनं च्वेकंगु यें याद्गु । १३० ।

मूल

पुष्पवृक्षेऽन्य पुष्पं च जायतेनापि तत्फलं ।
पुत्रपुत्री बिनाशं च त्रिमासेन गृहान्तरे । १३१ ।

अर्थ

स्वांमास म्येगु हे मखुगु स्वां बुं होयावयने कुः
थुकीयागु कुफलं काय् म्हाय्पि बिनाशजुइ । छे स्वला
या दुने शान्ति याय्मा । १३१ ।

मूल

पतनं च ततो भार्या पुत्रीणां च विनश्यति ।
मासत्रयेन तच्छान्ति होम विधान्तकं बलिः । १३२ ।

अर्थ

स्वां होय् मव्यावं मुखुगु स्वां कुतुंवया वयन
घासानं कुफलखः थकालिया स्त्री (थकालिनी) हानं
पुत्री समेतं नाशजुइ । सोलाया दुने बिघ्नान्तक बलि-
पूजा याना होम याय्मा । थुकीया शान्ति थय्ये
सोकेगु । ३२ ।

मूल

चन्द्रबिम्ब प्रमाणं च सुवर्णं रूप्य तथाकं ।
भोज्य दानं यथा शक्त्या आर्य्य सघाय मिश्रवे । १३३ ।
शान्ति एतेन संभूया रिति लोके शुभा वितम् । १३४ ।

अर्थ

चन्द्रमा या मूर्ति प्रमाणं लुं वहले किया दान बीगु
यथा शक्ति श्रद्धारूपं आर्यगण संघ भिक्षुयात आनन्दगु
क्षीर भोजन नकेगु । थथ्ये यानागुलि दोष फुकं शमन
जुइ । १३३ । थुगु प्रकारं सीके लोके प्रख्यातपि बुद्ध
गुरु-पुनः आर्यतारा लोकेश्वरादि पित्त लोय्क पूजादि
याना निरामीष रूपं भोजन बी फेकेमा । १३४ ।

मूल

नगरे मण्डिरे ग्रामेपूर्व व्याघ्रादि जन्तवः ।
प्रवेशेनाधियो मृत्यु त्रिमासेन प्रचोदितम् । १३५ ।

अर्थ

नगरे (देशे) मन्दिरे देवस्थाने बिहारे छे ग्रामे धुं
भालु चितुवापि द्वाहांवया ध्वंगु खनीबले ह्तापालाक
खंम्ह सोला दैबले मृत्यु जुइगु संभव दु । २३५ ।

मूल

तच्छान्ति जुहुयात् होमं कलशार्चन मेवच ।
धृत पूरित ताम्रस्य पात्रं बस्त्रेण छादितम् । १३६ ।

अर्थ

थुकीया शान्ति यज्ञ होम याना कलशः पंचबुद्ध

त्रिरत्न स्वरूपं पूजा याय्गु । सिजयले घ्यः पूर्णयाना
तुयूगु बस्त्रं तोडुया दान बीगु । २३६ ।

मूल

सुवर्णं निर्मितं चापि दानमेतेन शान्यति । १३७ ।

अर्थ

सुवर्णं लुं चकीस धुं भालु चितुवा पिगु मूर्ति
किया दान बीगु भाचार्य्य गण पित्त घैतल । १३७ ।

मूल

गृह्म्याभ्यन्तरेऽकस्मात् सूकरा वेक्षितं यदा ।
तथा लक्ष्मी बिनश्यन्ति नश्यन्ति गृह नायकाः । १३८ ।

अर्थ

छें कुपशु फा अकस्मात् दुनेवया बास चवंत्रल धासा
गुगुं बखते अथ्ये जुइफुः प्यन्डु मफुवं शान्ति मयात धासा
छेंया लक्ष्मी पिहांबिज्याइ छेंया थकालिपि मृत्यु जुइफुः
धका प्रमाण बिल । १३८ ।

मूल

शान्ति होष बलि चापि दानंहरण्य शूकरं ।
बुद्ध लोकेश्वरंचैव पूजयच्छान्ति निश्चितम् । १३९ ।

शान्तियाय्गु छे शुचियाना होम कलश पूजा धुंका
बुद्ध लोकेश्वर दिग्पाल नारायण महादेवपिनं पूजा
याय्गु लुं वह चकिस फा या मूर्ति किया दान बीगु
अथबा बलिस तया छ्वासे वाके छोय्गु । १३९ ।

मूल

जन्तु मृत्यु प्रपातेन गृहेऽकस्मात् महाभयं ।
स्वामि मृत्यु भवेत्तस्मा दष्टमासेन चाब्दतः । १४० ।

अर्थ

सीपि जन्तुत छे अकस्मात् दया चवन धासा जन्तु
छे द्वाहां वया सीफुः । थथ्ये जूगु खनीबले तस्सकं
भयजुइ च्याला अथबा दछि दैबले छेया थकालि मृत्यु
जुइफुः । १४० ।

मूल

शान्ति होमार्चनंदानं बलि मुच्छिष्ट मुच्छिपेत् ।
प्रत्यगिरा त्रयावर्त सप्तधा ग्रहमातृकाः । १४१ ।

अर्थ

थुकोया शान्ति होम कलशपूजा—बलिस जन्तु
सिना चवंगु थासेचवंगु चा तया पूजा धुंका छ्वासे वाके
छोयेगु प्रत्यंगिरा स्वधा, ग्रहमातृका पाठ न्हेधा पाकेगु
उगु दोष शमन जुइ । १४१ ।

मूल

पाठ स्वर्णादिकं चान्नं दान मेनेन शाम्यति । १४२ ।

अर्थ

पाठ धुंका लुं चकिस अत्र बस्त्र सहित दान बीगु
थुगु अमंगल दोष शाम्य जुइ । १४२ ।

मूल

दिने स्व पालितं जन्तुः षष्मासेन विनश्यति ।
तस्य शान्ति सएबाश्व दानं वा ताम्रविग्यलं । १४३ ।

अर्थ

दिने अथवा चान्हे, थमंपाले याना तयापि जन्तु
(पशुत) अकस्मात् सिनाच्चंगु खनि खुला दंबले जहान्पि
मृत्यु जुइफुः । थुकीया शान्तिनं च्वे कंमु प्रमाण सीका
सिजया थल बस्त्र सहित दान याय्मा । १४३ ।

मूल

रक्ततिल सुवर्णव द्वादश रतिका तथा ।
सुवर्ण दक्षिणां चापि भोज्यं दानेन साम्यति । १४४ ।

अर्थ

ह्यांगु हामो लुं चकि १२ रति यागु देका दान
याना, सुवर्ण हे दक्षिणा बिया भोजन बीगु साम्य
जुइ । १४४ ।

मूल

देबालये गृहे चैत्ये पिण्डेवा बल्मीकान् बहून् ।
जायन्ते तेन षण्मासैःस्वामि मृत्युश्च संभव । १४५ ।

अर्थ

देबालये छे चैत्यस्थाने गनं देगले सतले कुमिचा
(की) आपालं जन्मजुया मुना च्वानि थुजागु खनीबलेनं
खुला दैबले खंम्ह अथवा छेया थकालि मृत्युजुइगु
संभव दु । १४५ ।

मूल

जीबमुक्तिस्तु संप्राप्ते तथैव फल भाषितम् ।
शान्ति कलशार्चनं कुर्यात् होमंचैव यथा विधिः । १४६ ।

अर्थ

जीब मृत्यु मजुइकेत च्वेकंगु थ्ये शान्ति याय्मा
धाल । कलश पूजायाना विधिथ्ये होमनं याय्गु शान्ति
थथ्ये खः । १४६ ।

मूल

स्वाधि देवार्चनं भोज्यं दान मेतेन शाम्पति । १४७ ।

अर्थ

हानं थः देवद्यः कुलशेश्वर पूजानं धुंका भोजन
तानबीगु थथ्ये यानागुलि शाम्य अवश्य जुइ । १४७ ।

मूल

रक्तपाते गृहेऽकस्मात् बिन्दु दृष्टेऽथवा दहेत् ।
नबदिनेन तत्स्वामि मरणं प्राप्यते ध्रुबम् । १४८ ।

अर्थ

छे अकस्मात् हि फुति वागाइगु हि वगु खन घासा
गुन्हु दैबले छेया नाय मृत्यु जुइगु ज्या जुइगु अवश्य । १४८ ।

मूल

तच्छान्ति तत्र तत्थानं मृत्तिकादाय निक्षिपेत् ।
तत्रात्यपूरदेन्मृना कलशोदकेन सिचयेत् । १४९ ।

अर्थ

थुकीया शान्ति अन हिदुथाय् च्वंगु चा कया
बलिस तथा पलेस्वां उफोस्वां तुफितया कलश पूजा
यानागु तुफि पलेस्वां उफोस्वां यागु दंलं कलशया लखं
हा याना बलिपा देशं पिने वाके छोयेगु । १४९ ।

मूल

भूमिदानं स्वर्णगृहै आचार्ययि प्रदापयेत् ।
सुवर्णं दक्षिणांदत्वा भोजनेन प्रतोषयेत् । १५० ।

अर्थ

भूमि लुंचकिस कियागु आचार्य्य गुरुयात दान याय्गु

फुसा सुवर्ण मफुसा वह सिज यागु दक्षिणा बिया भोजन
याका सन्तोष याय्गु । १५० ।

मूल

जलधारा प्रपातेना कस्माच्छादनतो यदा ।
मीनोऽपि च प्रपातेन दर्शन मशुभं फलम् । १५१ ।
तदा मृत्यु भवं नाना भयं संजायते ध्रुवं ।
शान्तिं तु पूर्ववत् कार्या दिति लोके शुभाषितम् । १५२ ।

अर्थ

गुगुं बखते छे अकस्मात् पाखा हाय्क लः वा
मवसां वगु खन धासानं न्या वागाइगुनं खनीबले मभिगु
फल केनेफुः । १५१ । उगु बखते याकनं छे च्वं पि मध्ये
छम्ह अबस्यन मृत्युजुइगु संभव दु । १५२ । थुकीयागु
शान्तिनं च्वे कंगु थ्ये याना बीगु धका लोके प्रसिद्ध
जुः । १५३ ।

मूल

दंपती सर्ववेशेन दंपती मरणं भवेत् ।
शान्ति होम बिधिकुर्या दुच्छिष्ट बलि मुत्सृजेत् । १५४ ।
सुवर्ण मास संयुक्तं तिलं दानव कारयेत् ।
आचार्याय प्रभोज्य च एतेन शान्ति निश्चयम् । १५५ ।

अर्थ

छे निम्ह नापं सर्प वइगु निम्हत्यपु धका सीकेगु
तुयू म्हासु ह्याउंपि भिगु लक्षण जुइ । हाकु वच्चुपि
वइगु मभि वाउं च्याकिंपि वइगुनं भुयूपिनं मभि ।
उजापि मभिपि वइगु खनीबले निम्हनापं वल घासा छे
दंपती निम्ह याकनं मृत्यु जुइगु कुलक्षण खः । शान्ति
होम बिधियाना उच्छिष्टबलि बिया वाके छोय्गु सर्प-
वगु थाय्या चाछकुचानं तेमा । १५४ । तुं छगु मासा
हामोया द्योने तया आचार्यं गुरु यात दानबिया भोजन
याका सन्तोष याय्गु । थथ्येयाना बियागुलि निश्चयनं
शान्ति जुइ । १५५ ।

मूल

यस्य गृहान्तरे भूमौ नराश्च गो गजादयः ।
जन्तूनां अंग शीर्षा दीन् दृश्यते स्थीयतं यदा । १५६ ।
तदा संजायते मृत्यु षष्मासे स्वामिनो ध्रुवं ।
शान्ति होम बिधानंच द्वात्रिंश पाठसंयुतम् । १५७ ।
पंचामृतैश्च संयुक्तं बलिदानंच कारयेत् ।
रूप्यं निर्मित खड्गचं दान देबार्चनं तथा । १५८ ।
भोजनं चार्य्यसंघेभ्य एतेन शान्ति निश्चयः । १५९ ।

अर्थः

गुम्ह सिगु छे स्वाहाने छयलिस दुने भनु सा

किसि सल खिचा माक पिंगु शरीर बा छ्यों यागु क्वें
 सोथना तैगु खनि गुगुं बखते । १५६ । उगु बखते
 शान्ति मयात धासा खुलादेबले छें या थकालि मृत्यु
 जुइफुः निश्चय । शान्ति होम बिधि पूर्वकं याना ३२
 स्वीनिधातक तारायागु पाठ याका बीगु । १५७ ।
 पंचामृत (दुरु धौ ध्य कस्ति साख) सहित याना बलि
 पूजास प्रयोग याय्गु छ्वासे वाके छोयेगु । १५८ ।
 बहया चकिस खड्ग किया दानबीगु कुलदेबता पूजा
 धुंका भोजन बीगु थुलि यानागुलि मभिगु दोष शान्ति
 जुइ । १५९ ।

मूल

होमे बृह्यादि हीनेच दुर्गन्धेच विवर्णये ।
 नानाविध समुद्भूते यजमान कुलं हरेत् । १६० ।
 शान्तिस्तु होमये त्पश्चा बलिदानं यथा बिधिः ।
 ताम्र घटे घृतं युक्तं आचार्याय प्रदापयेत् । १६१ ।

अर्थ

होम याये बले बृही मदेकं मगा हीनयाय् मज्यु.
 दुर्गन्धगु बस्तु मज्यु मिचेयाना बृही मतल दुर्गन्ध बस्तु
 तल धासा यजमान या कुल स्यनि. बृही सुगन्ध बस्तु
 घ्यः तेफक्व यजमानया कुल बांलाइ । १६० । मसीका

अख ज्यायात धासा बिफल जुइ । युकीनं शान्ति यायगु
लिपा हानं बृही नस्वागु बस्तु घ्यः आपातया होमक्रिया
बलि सहित पूजायाना सिनयले घ्यः पूर्ण जुइका
आचार्य्य गुरु यात दान बीगु । १६१ ।

मूत्र

धान्यादि रोपिते क्षेत्रे चान्य जाति प्रजायने ।
तत्तभार्या मृयते पंच वर्षेणेति प्रत्रोदितम् । १६२ ।
शान्ति तीर्थोदकं सिच्य क्षेत्रबलिच कारयेत् ।
चन्द्र बिम्ब प्रदानं च पंच बृही प्रलोपयेत् । १६३ ।
क्षत्रपाल सुसं तोष्य गण चक्रं च कारयेत् । १६४ ।

अर्थ

बुइ वा पिनातगुलि वा मतस्ये म्येगुहे बुयावया
चवन धासा वा पिनातम्ह थुवाया कला दछिदंबले
मृत्यु जुइगु संभवदु धयातल । १६५ । शान्ति यायगु
बुइ तीर्थया लखं हाहा यानाबीगु । अनहे बुइ क्षत्रपाल
बलि पूजायाना थाय् थासे वाके छोयेगु । चन्द्रमाया
मूर्ति वह चकिस किया न्याता बृही (वा. छो. तछो.
स्वां. वा. केगु.) थ्व बृही पिना बीगु बुइ होलेगु । १६६ ।
क्षत्र पालपि (बुइ पा चवनीपि) दिापाल पित्त सन्तोष
यायगु धागु सोके । १६७ ।

मूल

यस्य क्षत्रे गृहोद्याने इक्षुफल प्रज्जायते ।
 स्वामि नजीबतीत्युक्तं पंचवर्षे मुनीश्वरैः । १६८ ।
 शान्ति संरोपित स्थाने कुंभादि बलि पूजनम् ।
 धान्यादि बृहिसंदान सुवर्ण रूप्यकं तथा । १६९ ।
 दान माचार्यं विप्राय भोजनं च तथार्थतः । १७० ।

अर्थ

गुम्ह सिगु बुइ क्यवे अकस्मात् थमं मपिनागु थासे
 तुमा बुयावल धासा थुवा याकनं मृत्युजुइ धयातल
 न्याला दंबले । मुनीश्वर बचनसीका शान्ति याय्गु
 सीके । १६८ । तुमा बुयावगु लिना उगु थासे चायागु
 थले बलि पुजायाना तुमा नापं तथा देशं पिने वाके
 छोयेगु । वा बृही तुंचकि इत्यादि आचार्य गुरु ब्राह्मण
 यात दानबिया भोजन दाकेगु । १६९ ।

मूल

देवतांगे शरीरे वाग्निना बस्त्रं च भक्षिते ।
 पंच वर्षेण तज्जीवं मृत्युना भक्षियिष्यति । १७० ।
 शान्ति होमादिकं कुर्यात्पंच रक्षा प्रपाठयेत् ।
 शक्तिता हेमदामंच देवपूजा महाबलि । १७१ ।
 बस्त्रादि पूर्ववत् स्थाप्य पंच गव्येन सिचयेत् ।

रात्री पंचो पचारंस्तु पंचामृतादि भोजनः । १७२ ।

कौमारी भोजपित्वापि शान्तीति मुनितां दितः । १७३ ।

अथ

देव देवी पिगु शरीरे पुंकातगु बस्त्र सहितं देव-
ताया अंग शरीर समेतं मिनया भस्मजुल धासा न्याला
दैबले कालं देव थुवा (द्यः पाला) यात नइ अर्थात्
मृत्यु जुइ धागु खः धका सीका न्याला मदुबं हे शान्ति
याय्मा । १७० ।

शान्ति याय्गु उगु यासे होम पंचरक्षापाठ देव-
ताया मूर्ति म्येगु लुं गर्भेतया देका स्थापना याना बस्त्र
जक मीनगु जूसा छथाय् तथा म्येगु बस्त्र देखाया
कर्म बिधि पूजा याय्गु बलि देशंपिने वाकेछोयेगु ।
। १७१ । पंचगव्य कलश लखं हा याना शुद्धयाय्गु ।
रात्रि पूजा (चापुजानं धाइ) पंचामृतादि फलाहार
भोजन याना सन्तोष याय्गु । १७२ । न्याम्ह कुमारी
मचात हया बस्त्र दान याना जोगिनी स्वरूपं बाल कुमारी
स्वरूप कुमारी पित्त पूजायाय् घुंका भोजन फल मधि
धौ दुरु नका सन्तोष याय्मा थय्ये मुनीश्वरपिगु
वचन दु । १७३ ।

मूल

अगेऽकस्मात् मुशलीन पतनंच महाभयं ।
 त्रय सासेन निर्जोबं नानारोग प्रपीदितम् । १७४ ।
 तच्छान्ति निम्ब दानेन स्वाधि देवादि पूजनं ।
 तीर्थेगत्वा प्रकुर्यान्तु तद्दिने स्नान माचरेत् । १७५ ।

अर्थ

शरीरे अकस्मात् ह्याल ह्यालचा कुतुं वया कइ ।
 मभिगुखः । अनेक रोग दुःख जुया सोला वइ बले मृत्यु
 जुइगु संभव दु धैतल । उकीं व चुलमि व्यांचानं धाइ
 कंगु बखते तीर्थे वना स्नान धुंका लिपा थुकीयागु
 शान्ति याय्गु । १७४ । श्वंगु मूर्ति वह चकिस किया
 दान याय्गु होम कुलशेखर पूजायाना बीगु । १७५ ।

मूल

एव मन्यप्रकारेण नाना बिध प्रजायते ।
 तेषां शान्ति प्रबक्ष्यामि तथागतोदितं यथा । १७६ ।
 नानोत् पात समुन्धाते नानाद्भुत समुद्भवं ।
 स्नानं होमं तथा दानं पंचरक्षा बिधिं तथा । १७७ ।
 प्रत्यंगिरा त्रयावर्त सप्तथा ग्रहमातृकाः ।
 बलि दानार्चन दानं कीमारीं परि पूजनम् । १७८ ।

अर्थ

थुगु प्रकारं अथवा म्येगु अनेक तालं उपद्रव
उत्पत्ति जुया वइगु दु खनीबले थुजागुया शान्ति याकनं
याय्गु तथागतं कंगु वचन जिनं कने धं बिज्यात लोके-
श्वर करुणामयं । १७६ । स्नान होम पंचरक्षा
प्रत्यंगिर तारा अपरिमिता पाठ स्वधा न्याधा न्हेधा
। १७७ । थुजोगु परित्राण बोंका ज्या याका हानं
ग्रहमातृकानं पाठ याका बलि कुलशेश्वर कुमारी मचात
पूजादियाना अन्न दान याना निरामोष भोजन
बोगु । १७८ ।

मूल

अष्ट दलाब्ज संलेख्य तन्मध्ये कलशं न्यसेन् ।
श्वेत नील तथा पीतं रक्तं हरित मेवच । १७९ ।
बिचित्रादिच पूर्वादौ क्रमशः संलिखेव्वुघः ।
मध्ये श्वेत (शुक्रं) बिभाष्यादौ बैरोचनादि भाबयेन् । १८० ।
इत्येवं कर्म सर्वेषु संश्यते शान्ति कर्मषु ।
नानोपद्रव संभूते लोकनाथ प्रभाषितम् । १८१ ।

अर्थ

अष्ट दल मण्डल च्वेगु बिधिः (व्यासिलो लूगु
मण्डल च्वया दथुइ कलश तेगु । तुयूगु वचुगु ह्यासुगु

ह्यांगु वांगु रंगंच्वेगु । १७९ । चित्र बिचित्र पूर्वं निस्ये
 क्रमरूपं च्वेमा धका बिद्धांन्या वचन दु । दथ्वी वैरो-
 चन शुक्र वर्ण तुयूगु पूर्वे अक्षोभ्य वचुगु, दक्षिणे
 रत्नसंभव ह्यासुगु, पश्चिमे अमिताभ ह्यांगु, उत्तरे
 अमोघ सिद्धि वांगु, चित्र बिचित्र क्रम पूर्वकं छलालं
 रंग म्हसीका च्वेगु । १८० । थुगु प्रकारं संपूर्ण ज्याय्
 शान्ति स्वस्ति भिगु क्रियास मण्डल च्वेगु बिधान
 क्रमशः प्रमाण म्हसीका तथागत आर्यतारा इत्यादि
 फुक बिज्याना च्वंगु भापा कूटांगार खः मण्डल ।
 सीकेमा स्वेमा । नाना प्रकारं उपद्रव जुइबलेनं कर्म
 क्रिया याय्गु बिधि बिधान लोक नाथ करुणामं आज्ञा
 जुया बिज्यागु थथ्ये खः । १८० ।

मूल

इतिगदित मुनीन्द्रैः पूर्वबुद्धैश्च सर्वैः ।
 तदह मिह समुक्तं लोक संतारणाय । १८१ ।
 अतितर मतितारे तारणी बोधनाय ।
 कृत मिति मिह शान्ति सन्तुदोषः प्रशान्त्यै । १८२ ।

अर्थ

थुलिखें मुनीन्द्र बुद्ध लोकेश्वर पिंगु बचनखः जिनं
 धया न्यंका । न्हापायापिं सकल बुद्ध पिंगु आज्ञा लुमंका

श्रीमद् आर्य्य अब लोकितेश्वर श्री करुणामयं कना-
बिज्यागु थवखँ संपूर्णगुणं संयुक्तगु योग्यगु जगतो हिताय
सुखाय लोकानुकंपाय, जगत् हित व सुख जुइगु लोक
पिन्त करुणातया दोष तरे याय्गु शान्ति जुइगु निमित्ते
थन जिनं कनागु खः धका शाक्यमुनि बुद्धं आज्ञा जुया
बिज्यात । १८१ । हानं धं बिज्यात, अतिनं प्रज्ञा ज्ञानं
संयुक्तगु बुद्धिदुम्ह बुद्धपत्नी हे तारे ? हे तारिणि ?
तारिणी धैगु नामयात त्वेक छं गंभीर ज्ञान प्रश्नयात छ
महा धन्यखः ।

बोध याय्गु कारणे थुगु प्रकारं दोष उपद्रव उत्पात
मभिगु जुइगु या उपाय शान्ति याय्गु खँ जिनं मद्दं क
उत्तर बिया । थुकीयागु बिधान थन न्यना च्वंपिसं नं
बांलाक सीकेमा धैगु बिचारं दोष शमन जुइगु उपदेश
बिया जुल । १८३ । ० ।

इति मुनीश्वर श्री मदार्याबिलोकितेश्वर

भाषितं तारापाराजिका नाम शान्तिक्रियाग्रन्थ

पुस्तकं परि समाप्तम् । ० ।

शुभम्

॥ + ॥

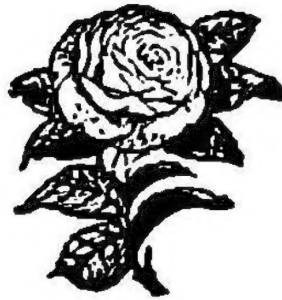
अर्थ खः दर्शन सीके

थुलि खँ मुनीश्वर व श्रीमद् आर्य्य अबलोकितेश्वर
नाम करुणामय प्रभू लोकेश्वरं बुद्धपत्नी आर्य्यतारा
देवीं प्रश्नयागु बिषये उत्तर बिया बोधयाना बिज्यागु
थूगु ग्रन्थ तारापाराजिका नाम शान्तिक्रिया पुस्तक या
खँ सिधल

—शुभ कल्याण जुइमा सकलया—

ये धर्मा हेतुप्रभावा हेतु स्तेषां तथागतः ।
ह्यबद तेषां च योनिरोध एवं बादी महश्चरणः ।

लेखकया प्रकाश जूगु सफूत

बुद्ध-वृष जन्म कथा	१
सूर्योदय राजाया कथा	२
स्तोत्र दर्पण	३
नेपाल वर्ष क्रिया	४
बुँगद्यो नेपाले हःगु वंशावर्ती	५
गुणवती कथा	६
नेपाल भाषा देव स्तोत्र	७
अन्त्य शान्ति क्रिया पुस्तकम्	८
सर्वानन्द नृप जातक	९
मुरदत्त कथा	१०
नेपाल तीर्थ व्रत	११
महायान बुद्ध-धर्म दर्पण	१२
आर्य तारा स्तुति परित्राण पाठ	१३
द्वादश तीर्थ व्रत	१४
मल्ल कालीन ग प्याखँ	१५
बोधि सत्पावदान माला भाग-१	१६
" " " " - २	१७
" " " " - ३	१८
तारा पारा जिका	१९

सफू काय्गु थाय्:-

लेखक व प्रकाशक:

पं. वें. आशाक्याजी वज्राचार्य

नलितपुर, अथननि ।

थाकू: बागमती छापाखाना, यल फो. नं. ५-२१८८७